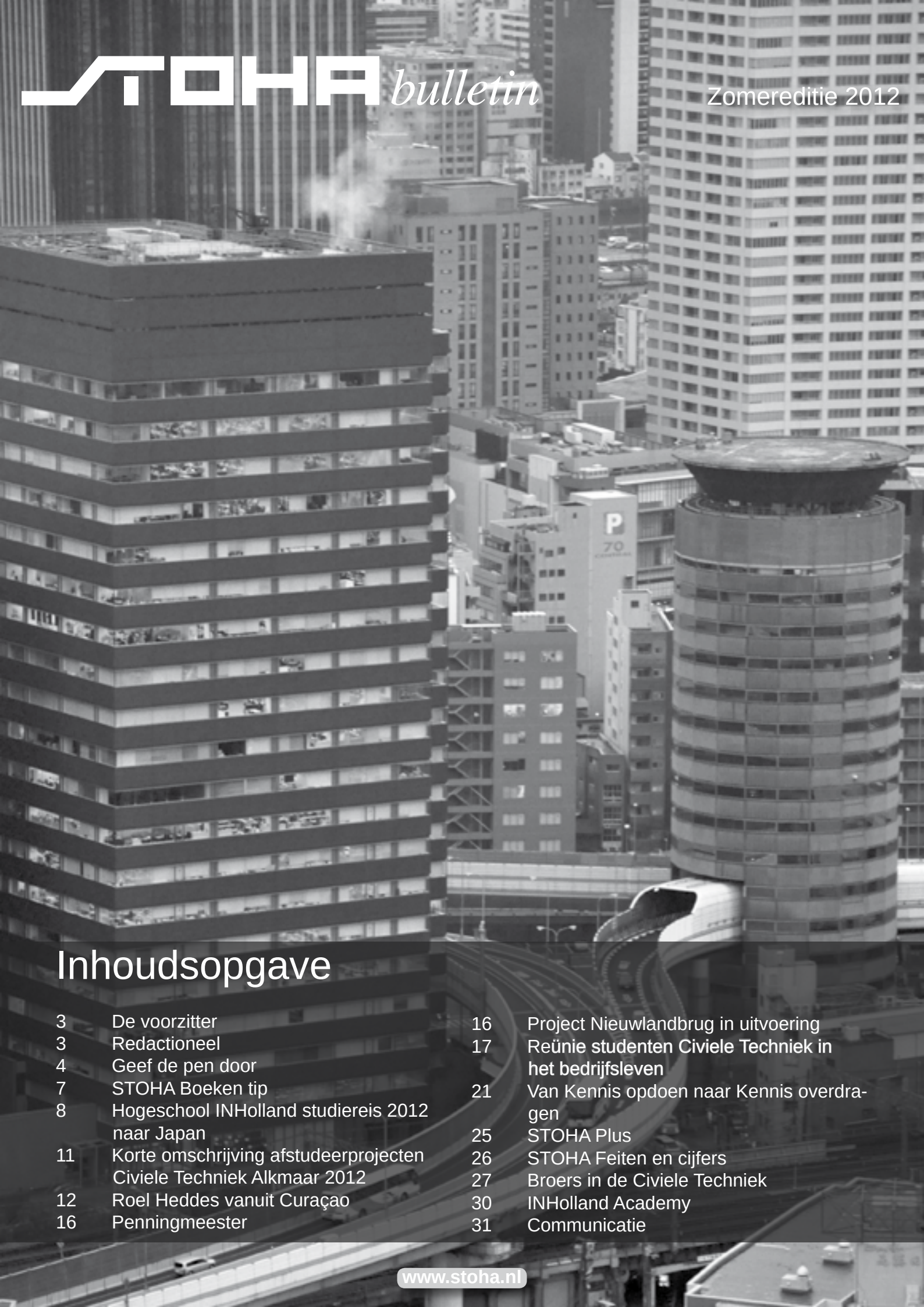

STOHA bulletin

Zomereditie 2012

Inhoudsopgave

3 De voorzitter
3 Redactioneel
4 Geef de pen door
7 STOHA Boeken tip
8 Hogeschool INHolland studiereis 2012 naar Japan
11 Korte omschrijving afstudeerprojecten Civiele Techniek Alkmaar 2012
12 Roel Heddes vanuit Curaçao
16 Penningmeester
16 Project Nieuwlandbrug in uitvoering
17 Reünie studenten Civiele Techniek in het bedrijfsleven
21 Van Kennis opdoen naar Kennis overdragen
25 STOHA Plus
26 STOHA Feiten en cijfers
27 Broers in de Civiele Techniek
30 INHolland Academy
31 Communicatie

Waar ga jij heen?

Naar de borrel van Engenius!

Wij zijn met heel veel plezier hoofdsponsor van Stoha. Civiele Techniek zit in ons hart en daarmee in ons werk: het bemiddelen van ingenieurs voor management- en engineeringfuncties. We vinden het leuk om kennis met je te maken! We organiseren iedere laatste vrijdag van de maand een informele borrel voor ingenieurs in Haarlem van 17.00 uur tot 19.00 uur. We doen dit in café Stempels, Klokhuisplein 9 in Haarlem. Je bent hiervoor van harte uitgenodigd! Op onze website vind je ons 'borrelschema' en meer informatie over Engenius. We zien uit naar je komst!

Meer informatie:
Ga naar www.engenius.nl of bel (023) 567 00 22.
Blijf op de hoogte en volg ons op Facebook, via pagina Engenius, voor ingenieurs.

EngeniuS.nl voor ingenieurs.

ONDERDEEL VAN DE MENHIRGROEP

DE VOORZITTER

Nu ik aan dit voorwoord begin is de herfst daadwerkelijk aangetreden, echter we lezen in dit geval het laatste STOHA Bulletin van de terugtredende redactie. En ook deze keer zullen we er weer van genieten. Erik, Goaitske en Esther: dank jullie wel voor vele jaren leesplezier!! Dit brengt me gelijk tot een zeer belangrijke oproep: wie wil (en kan) een rol spelen in de komende redacties?

Zoals velen van jullie wellicht gemerkt hebben heeft minister Spies (Binnenlandse Zaken) een Bouwteam (onder leiding van Ir. J.A.P. van Oosten, voormalig ceo BAM) opgericht om met oplossingen te komen die 'bevorderen dat de woning- en utiliteitsbouw structureel sterker (dynamischer, vraaggerichter en innovatiever) uit de crisis komt'. Vanuit vele branche-initiatieven is gevraagd en ongevraagd advies bij dit team terecht gekomen. Zo heb ik vol trots meegeschreven aan de input die via 'De Nieuwbouw' (het netwerk van een nieuwe generatie professionals in de bouwsector) bij dit team terecht is gekomen. Helaas is het ministerie demissionair en heeft een en ander flink vertraging opgelopen…

De STOHA Excursie stond gepland op 6 juli 2012 en dit keer gingen we naar het stadshart van Zaandam, waarbij we vooral hebben genoten van de grootschalige gebiedsontwikkeling in hartje centrum. Het blijft bijzonder dat we, onder andere als ingenieurs, een dergelijke grote logistieke operatie en (bouwkundige en civieltechnische) uitdaging kunnen volbrengen.

Voor veel organisaties is het 'scherp aan de wind zeilen' wat vaak weer reorganisaties ten gevolge heeft. Ik hoop dat iedereen die veranderingen (net als ikzelf) uiteindelijk zonder al te veel kleerscheuren kan overleven.

Met vriendelijke en energieke groet,
Melle Ketting <

REDACTIONEEL

Beste lezer, STOHA Donateur,

Aan alle leuke dingen komt een einde. Dat geld ook voor ons als redactie. Enige tijd geleden kwam het bij ons als redactie ter sprake, tot wanneer wij met zijn drieën de redactie van het STOHA Bulletin zouden vormen. We besloten dat als het moment daar was we met zijn drieën zouden stoppen, juist omdat we het maken van het bulletin altijd als een teamprestatie gezien hebben en we samen dat team vormde. Nu is het dan zover.

Voor jullie ligt het laatste bulletin wat wij als STOHA Redactie hebben gemaakt. In de loop van de jaren hebben we heel wat bulletins gemaakt. Respectievelijk 14 (Erik), 13 (Esther) en 9 (Goaitske). Met veel plezier hebben we samen gebrainstormd, nieuwe items bedacht, interviews gehouden, artikelen verzameld, contact met de enthousiaste donateurs onderhouden, de lay-out vormgegeven, gezorgd voor een nieuw logo, een vernieuwde website en nog vele andere zaken!

Nu is het tijd om het stokje over te dragen aan een nieuwe redactie die op hun geheel eigen manier een invulling zal geven aan het bulletin en dat is een goede zaak. Een nieuwe redactie zal andere frisse ideeën met zich meebrengen.

Maar net als bij ons zullen zij ook weer een dringend beroep op jullie lezers doen om leuke artikelen aan te leveren. Schroom dan ook niet om de nieuwe redactie een flitsende start te laten maken en klim in de pen! Momenteel heeft al een donateur aangegeven om zitting te gaan nemen in de redactie. Zijn/haar naam houden we nog even geheim.

Geniet voor deze laatste keer van "ons" bulletin, waarin de vaste rubrieken weer allemaal van de partij zijn; van de voorzitter, STOHA Donateurs over de grens, Geef de pen Door, van de penningmeester en nog veel meer!

Wij leggen nu de spreekwoordelijke pen neer en wensen jullie veel lees plezier!

Met vriendelijke groet,
Esther Dekker - de Kleijn
Erik Vastenburg
Goaitske de Vries <

Foto kaft: Behorend bij artikel: Hogeschool INHolland studiereis 2012 naar Japan

Over Bob, HTS, Grontmij, Boiten, Van Leusen Processen & Projecten en Zweden…

Geef de pen door

Geef de pen door! Rob Struyk, die de pen aan mij door gaf, schreef dat hij dat deed omdat ik een halve Zweed ben… en hoe dat zit, lezen jullie in dit artikel! Hoe is het allemaal begonnen: in 1967, toen Bob van Leusen mijn vader bleek te zijn. Hij is op een onvoorstelbaar passievolle manier met zijn vak bezig geweest, met resultaat: honderden jongens en meiden die door hem en Hans van de Velden op de MTS Alkmaar zijn opgevoed in het edele vak van de grondweg en waterbouw. En dan de boeken, wie herinnert ze niet, kleine waterbouwkundige constructies en duikers en sluizen? Nee, het is voor mij nooit een nadeel geweest om 'zoon van' te zijn, tot op de dag van vandaag duiken ze op en iedereen kent hem nog, en dan ook nog eens in positieve zin!

Tja, als kind keek ik vaak mee, hoe hij in sneltreinvaart alle foutjes genadeloos met rode pen uit de met bloed, zweet en tranen vervaardigde potloodtekeningen van sluisdeuren haalde. Hij heeft zo veel taatspunten gecorrigeerd die absoluut tot een verwrongen sluisdeur hadden geleid als ze zo waren gebouwd! Boeiend vond ik dat. Totdat ik puber werd, want bij de keuze van de vervolgopleiding ging ik niet voor 'zijn' vak, maar voor HEAO – tot ik in een vlaag van verstandigheid op de laatste dag van de inschrijvingsperiode switchte naar HTS civiele techniek. Dat was in 1985. Een betere keuze kon ik me (achteraf gezien) niet wensen.

Trouwens vele lezers zullen zich dat afvragen, met mijn vader gaat het goed. Hij is gezond 74, heeft eindelijk de schrijfpen aan de wilgen gehangen (er zijn nog veel vakboeken verschenen en tot enige jaren geleden hield hij ook de vernieuwingen bij), hij is zo inflexibel geworden als ik nooit zou willen zijn, dus alles is prima!

Na de legendarische uren bij Van Riezen, wijlen Segaar en noem ze allemaal op, de komst van de computers (rioleringssoftware voor Muggenburg Schagen) en een afstudeerjaar met André Hoogcarspel en Geert Snelten (uitbreiding RWZI de Stolpen) was ook ik in 1989 voldoende opgevoed om mijn eerste schreden in het bedrijfsleven te zetten: Grontmij Alkmaar. Eigenlijk een logisch vervolg van een hele fijne stageperiode aldaar. Een stageperiode waar ik een eerste indruk van de aannemerij kreeg (stoelen vlogen door de keet, in verdichte zandbanen zaten meer kuubs dan in de beun van het schip, werknemers van failliete aannemers kwamen bij mij pvc-materialen halen), zodat ik met een ongezond portie argwaan zelfstandig mijn kennis en kunde in de praktijk mocht brengen: een mooi voorbeeld was het uitleggebied Buitendijke in Muiderberg. De combinatie werkvoorbereiding, directievoering en turnkey uitvoering was een perfecte leerschool voor me. En langzamerhand leerde ik de aannemerij te vertrouwen, en dat is maar goed ook!

Vrij vlot werd ik benoemd tot projectleider, daarna projectmanager, de projecten werden steeds groter en ingewikkelder, en omdat Grontmij toentertijd veel havenprojecten deed, werd dat langzamerhand een specialiteit van me.

Vooral in een bijzondere samenwerking: Waterpark Wieringermeer als zuivere PPS in de tijd dat deze samenwerkingsvorm nog in de kinderschoenen stond en de ver- en nieuwbouw van de haven van Oudeschild in een bouwteamconstructie. En bij beide projecten met Grontmij als risicodragende deelnemer in de samenwerking. Overigens, een jaar of wat geleden hebben we op het Waterpark Wieringermeer een STOHA excursie gehad, samen met 1 van onze enthousiaste studiegenoten Piet Warnaar hebben we toen genoten van de mega-jachten die daar gebouwd werden.

Daarnaast ben ik bij talloze prachtige projecten betrokken geweest, zowel in het zuiden (1989-1996) en het noorden (1997-2005) van Noord-Holland. De tijd bij Grontmij was een geweldige tijd, een prima werkgever en leerschool!

Na 16 jaar wilde ik graag mijn blikveld verbreden – niet meer alleen maar projectmanagement, maar ook commercieel en operationeel functioneren – alle 3 tegelijk lukte niet bij Grontmij en aldus ben ik in 2005 als adjunct-directeur bij Boiten Raadgevende Ingenieurs in dienst gekomen. Een klein ingenieursbureau in Arnhem, met als specialisatie recreatieprojecten op de grens van land en water. Veel vakantieparken en jachthavens, in binnen- en buitenland, veelal in eigen huis ontwikkeld. Dat was een periode van veel reizen, zowel binnen Nederland (van Breskens tot Ter Apel) als in het buitenland (Zwitserland, België, Duitsland). Twee projecten die ik niet ongenoemd wil houden zijn het recreatiepark aan de Walensee in Zwitserland (in 'mijn' periode van schets naar uitvoeringsgereed) en de Pieterman in Volendam (in 'mijn' periode van aanbesteed naar opgeleverd). Projecten om nooit te vergeten.

Maar ook aan deze mooie stap kwam een einde. In 2007 besloot ik om niet in te gaan op het aanbod om aandelen over te nemen en koos ik er voor om zelfstandig verder te gaan. De markt reageerde hier heel goed op en vanaf die tijd voel ik me als zzp-er prima binnen het vak. Bijna 20 jaar aan ervaring en netwerk is ruim voldoende om genoeg werk te krijgen als proces- en projectmanager. Samenwerken op basis van respect, vertrouwen, kennen en kennis is mijn devies. Altijd doen wat je zegt en zeggen wat je doet – en dan vooral naast de klant staan. Mijn werk varieert van het optimaliseren van ontwerpen, het schrijven van tenderstukken, het opstellen van grondexploitaties en exploitatieplannen, het omzetten van kansen in de markt tot concrete projecten, tot het voeren van projectmanagement voor ontwikkelingen met een looptijd van meer dan 10 jaar. Het is een mix van enkele grote en meerdere kleine projecten, nooit op detacheringsbasis, maar altijd als 'vliegende keep' op projectbasis, die me flexibel houdt voor de (private) klant.

In de huidige tijd is een groot project al snel een langdurig project aan het worden. Zeker in de projectontwikkeling wordt steeds verder in kleinere delen gefaseerd. Voor mij is dat merkbaar dat deze projecten minder van mijn tijd vragen. Maar, ook ik ga met mijn tijd mee, en in deze tijd van EMVI's en design & construct, doe ik graag mee met het schrijven van tenderstukken, het opstellen van grondexploitaties en het houden van presentaties. Korte, intensieve trajecten, met een duidelijke afbakening. Wat dat betreft is het prettig dat ik vanuit mijn technische hart nooit de inhoud van het vak uit het oog ben verloren.

Een bijzonder project is het windturbinepark van ECN in de Wieringermeer. Hier worden op land locaties aan partners als Siemens, Vestas, Nordex en Darwind aangeboden voor het testen van off-shore windturbines. Dat betekent dat je daar de grootste turbines van Nederland in de polder ziet draaien. De ontwerpeisen voor de infrastructuur zijn bijzonder, want alle wieken en andere onderdelen komen, meestal via Waterpark Wieringermeer (!) aan land en worden met extreem groot transport naar de locatie gebracht. Ook de verwerking van opgewekte stroom van 5 of 6 MW-turbines voor het stroomnet is een uitdaging op zich. Het is een voorrecht om hiervoor de engineering en de directievoering te mogen doen.

Een ander project dat ik niet ongenoemd wil laten is een stadsvernieuwingsproject van 750 woningen in Amsterdam-Osdorp, de Reimerswaalbuurt. Hiervoor organiseer ik als projectmanager de sloop van 1107 woningen en het bouw- en woonrijpmaken van het gebied voor 750 woningen. Technisch is dat niet een heel bijzonder project, maar qua samenwerking en organisatie wel. Het stadsdeel (toen nog Osdorp, nu Nieuwwest) had jaren geleden besloten om, heel anders dan bij normale vernieuwingsgebieden in Amsterdam-West, het geheel aan sloop, bouw-, woonrijpmaken en interim beheer bij de ontwikkelaar te laten als een soort turnkey-project. Dit levert aardig wat ingewikkeldheden op, vooral organisatorisch, omdat dit op de werkvloer van het stadsdeel als broodroof werd ervaren. Besloten is toen om de engineering, toezicht en de directievoering, onder verantwoordelijkheid (en de portemonnee) van de ontwikkelaar door het stadsdeel te laten doen. Daarmee werd de betreffende afdeling een soort ingenieursbureau voor ons en had het stadsdeel er dus, naast erfpachter, bevoegd gezag, bestemmer, precarioheffer en mede-ontwikkelaar, er nog een rol bij. En die hele organisatie, daar zit ik middenin. Een prima project om alles op het gebied van organisatie, aansturing, tactisch opereren en mensenwerk in kwijt te kunnen!

En hoe zat het nu met Zweden? Klopt, dit verhaal met een beschrijving van alles waar ik de laatste 25 jaar mee bezig ben geweest is doorlopend, zonder onderbreking en chronologisch. Dat kan ook, want het is altijd mogelijk geweest om met al die mooie projecten in vooral Nederland aan de slag te blijven. Dat is van huis uit prima te doen, want ik woon in Europa, om precies te zijn in Zweden en om nog preciezer te zijn vlakbij het mooie stadje Simrishamn. Zweden? Ja, dat verhaal heb ik de afgelopen 2 jaar honderden keren moeten uitleggen. >>

In 2010 hebben we met z'n allen (mijn bijzondere vrouw Jeanette, zoon Niels (toen 13) en dochter Kirsten (toen 12)) besloten naar Zweden te verhuizen en dat ook maar meteen in de zomer van 2010 gedaan. Ieder om z'n eigen reden, maar de gemeenschappelijke kernwoorden zijn toch wel rust en ruimte, zowel letterlijk als in ons hoofd. Het is heerlijk om hier te wonen.

Een mooie, niet al te ingewikkelde stap, die ons alle vier heel veel goeds heeft gebracht. Ik schrijf 'niet al te ingewikkeld', want een typisch 'ik vertrek'-verhaal is het niet hoor! Gewoon je spullen oppakken en 900 kilometer verder weer neerzetten. En niet eens van baan veranderen, dus gewoner kan het niet. Anderen gebruiken de auto, de trein of de fiets om naar hun werk te gaan, ik neem het vliegtuig. Bijna elke maandagavond vlieg ik naar Schiphol en donderdagavond weer lekker naar huis. Tussentijds verblijf ik in een vakantiehuisje, die ook veelvuldig door mijn gezinsgenoten wordt gebruikt tijdens de op-en-neer reisjes naar vrienden en familie.

Het werk vervolgde zich rimpelloos – ik ben 3 dagen in Nederland beschikbaar voor overleggen en projectbezoeken, daarnaast doe ik uiteraard ook vanuit Zweden veel op afstand. Als het echt nodig is (presentaties of anderszins), is het eenvoudig om een vlucht om te boeken. Dus op die manier blijf ik flexibel. Natuurlijk kost het veel geld, maar een retourtje kost niet meer dan rond de 100 euro en als je daarmee rekening houdt in je bedrijfsvoering, is het prima te doen. En alles is Nederlands gebleven: mijn bedrijf, mijn telefoonnummer, mijn mailadres, de BTW-afdracht, de facturen en het postadres, dus klanten hebben daar geen erg in.

Wat wel belangrijk is, dat nieuwe klanten dit vanaf het eerste moment van me weten, maar ik heb daar nog nooit een negatieve reactie op gehad.

Wat veel mensen willen weten is, of ik te zijner tijd ook in Zweden aan de slag ga. Naast de wat ingewikkelde belastingregels, ligt het ook om vakinhoudelijke redenen niet voor de hand. Als het gaat om bijna 25 jaar ervaring in het vak, zowel qua kennis als netwerk, is dat moeilijk om vanaf 0 in een ander land te beginnen. En daar komt ook nog eens de taal bij – ik spreek Zweeds, maar nog lang niet vloeiend. Wel ben ik al 2 keer gevraagd om op het gebied van agentschappen iets voor Zweedse bedrijven te betekenen, maar beide keren ben ik na enig onderzoek hier niet op ingegaan.

En zo kom ik aan het einde van mijn verhaal over Bob, HTS, Grontmij, Boiten, Van Leusen Processen & Projecten en Zweden. De pen geef ik door aan een jaargenoot van me, namelijk Marc Hoogland. Hij is na de HTS een bijzonder pad opgegaan, iets waarover jullie in het volgende STOHA Bulletin alles zullen lezen. Wat ik kan verklappen is dat mijn nieuw gebouwde huis opgesierd is door een prachtig product van Marc. Dus aan hem geef ik graag mijn pen door!

Med vänliga hälsningar,
Jeroen van Leusen Marc Hoogland <

STOHA Boeken tip

Getallen ontraadseld

Alles Wat Je Moet Weten Over Wiskunde

Beschrijving

Alex Bellos legt in ‘Getallen ontraadseld’ de basisprincipes van eenvoudige wiskunde uit. Hij maakt het niet ingewikkelder dan nodig en legt op een simpele wijze rekenvraagstukken uit. Behalve over getallen en statistiek schrijft hij ook over symbolen. Door zijn enthousiaste aanpak weet hij de veelvoorkomende angst voor getallen weg te nemen.

Rekenen is leuk! Hij laat zien dat het bij wiskunde vooral gaat om creatief denken en hoe wiskunde ook in andere disciplines in het leven van belang is.

NBD|Biblion recensie

De oorspronkelijke titel ‘Alex’s adventures in numberland’ geeft beter weer hoe in dit boek de wiskunde wordt benaderd, dan de wat saaie Nederlandse titel. De auteur, een journalist die in zijn column in ‘The Guardian’ al jaren schrijft over wiskunde in het dagelijks leven, reist de hele wereld af en ontmoet bijvoorbeeld beoefenaars van de Vedische wiskunde, een ontwerper van gokmachines en iemand die onderzoekt welke telwoorden de Munduruku, een bevolkingsgroep in het Amazonegebied, gebruiken. Ook als het om het verleden gaat, krijgen persoonlijke verhalen veel aandacht, zoals de rivaliteit tussen de negentiende eeuwse puzzelontwerpers Sam Loyd en Henry Ernest Dudeney. De verhalen zijn zeer onderhoudend. Voorbeelden, sommetjes, tekeningen en zwart-witfoto’s verlevendigen het geheel. In bijlagen worden details uitgelegd, bewijzen geleverd en gerichte literatuurverwijzingen gegeven; een woordenlijst en een register maken alles goed toegankelijk. Maar de kern is dat dit echt smeuige wiskundeverhalen zijn, zowel geschikt voor liefhebbers als voor professionals.

(NBD|Biblion recensie, Dr. H.J.M. van Bemmel)

ISBN13: 9789021535708 <

“Een uur zitten bij een aardig meisje vliegt voorbij als een minuut, maar een minuut op een brandende kachel lijkt wel een uur. Dat is relativiteit.”

Albert Einstein

Hogeschool INHolland studiereis 2012 naar Japan

Van 5 t/m 15 april 2012 zijn een groep 3e en 4e jaar studenten van Hogeschool INHolland Haarlem/Alkmaar BBE Bouwkunde en Civiele Techniek naar Japan geweest. De groep bestond uit een veertiental studenten met 3 docenten. Het doel van deze studiereis: kennis maken met bedrijven uit het vakgebied in Japan en ervaren hoe het is om in Japan te werken en te wonen. Lees de ervaringen van de studenten in dit artikel!

Japan beschikt over prachtige architectuur, is rijk aan kunst en cultuur en is op het gebied van bouwkunde en civiele techniek innovatief, zeer deskundig en vooruitstrevend. Na een aantal succesvolle studiereizen naar verschillende landen is besloten om dit jaar een studiereis richting Japan te organiseren. Deze reis is georganiseerd door studenten en docenten van de hogeschool INHolland 'School of Technology' en met hulp van onder andere de STOHA en andere sponsoren mogelijk gemaakt. Tijdens de reis hebben de studenten diverse opdrachten uitgevoerd. Tijdens de reis hebben kennis gemaakt met het aardbevingsbestendig aanleggen, funderen en aansluiten van waterleidingen, riolering en technische constructies op gebouwen in stedelijk gebied. Verder weten we met welke technieken in Japan wordt omgegaan tegen de klimaatverandering en of dit leidt tot vergelijkbare problemen als in Nederland: hittestress in stedelijk gebied en extreme neerslag. Ook zijn wij erachter gekomen waarom een grote stad als Tokyo geen opengaande of draaiende bruggen heeft.

De reis

Japanners hebben een lange geschiedenis als het gaat om natuurrampen. Japan ligt namelijk op het snijpunt van de Euraziatische schol, de Pacifische schol en de filipijnenschol. Echter, wanneer er een natuurramp plaatsvindt, zullen Japanners niet de overheid aanwijzen bij falende technologie, maar de hand in eigen boezem steken en het probleem oplossen. Daarnaast is het in Japan gebruikelijk om een kapot systeem geüpgraded terug te plaatsen (dus niet geheel vervangen).

Op de eerste dag van de studiereis vallen meteen een aantal punten op. Ten eerste rijdt men in Japan links. Er zijn geen fietspaden te vinden, de fietsers rijden voornamelijk op de stoep tussen alle voetgangers door. De infrastructuur in Japan goed is geregeld, het openbaar vervoer rijdt stipt op tijd, zonder vertraging. Wat ook opviel is dat de elektraleidingen in de stad zich bovengronds bevinden. Om tussen de verschillende steden te reizen hebben we gebruik gemaakt van de zogeheten 'Shinkansen'. Deze treinen bereiken een snelheid van maar liefst 300km/h.

Kyoto

Kyoto staat bekend om zijn vele prachtige tempels en paleizen. Enkele tempels die wij bezocht hebben zijn: Rokuno-ji (Het gouden paviljoen), Ninomaru Palace en de Pagode To-ji.

Bij ons bezoek aan Kyoto kwamen we langs een indrukwekkende tempel waar wij in contact kwamen met een Japanner met een civiel technische achtergrond. De man was 20 jaar geleden werkzaam als ingenieur en internationaal betrokken bij het aanleggen van gasleidingen. Bij deze tempel hebben wij als INHolland een wensboordje achtergelaten voor de toekomst. In tegenstelling tot Tokyo, reist met in Kyoto voornamelijk met de bus. De stad heeft slechts twee metrolijnen. Bij het bezoek aan het 'Ninomaru palace' kwamen we een opmerkelijke vloerconstructie tegen. Een zogeheten zwaluwvloer. Deze vloeren zijn zodanig ontworpen dat de vloeren van de gangen een 'zingend' geluid geven wanneer men eroverheen loopt. Dit om de shogun te waarschuwen tegen indringers.

Osaka

De eerste verassing bij aankomst in Osaka was het verblijf. Bij aankomst bij het hostel bleek het in een enorm voetbal en atletiek stadion (Nagai Stadion) gevestigd te zijn. Het stadion is vergelijkbaar met de Amsterdam Arena. Tijdens ons verblijf in Osaka hebben we onder andere Namba Park bezocht. Namba park is een kantoor en winkelcentrum met een indrukwekkende tuin bovenop het dak. Het winkelcentrum omvat 120 winkels. Bouwkundig is het een zeer interessant gebouw, door de vele ronde afwerkingen en het ongelijkvloerse dak. Het winkelcentrum heeft een open dakconstructie.

Verder hebben we in Osaka een bezoek gebracht aan het maritiem museum. Dit museum is gevestigd in de haven van Osaka. Na kort de haven bezichtigd te hebben zijn we het museum gaan bekijken. Het museum bestaat uit een koepel. De koepel is op het land gebouwd en vervolgens met boten naar de locatie gesleept.

De hal van het museum is door een 16m lange onderwatertunnel met de koepel verbonden. De fundering van het museum bestaat uit circa 40m stalen buispalen, waarbij de bovenste 10m bestaat uit prefab beton. Uit het museum is gebleken dat in 2007 begonnen is met het uitbreiden van de haven van Osaka. Het project is nog in uitvoering. Er komt onder andere een container terminal en een logistiek centrum in het deelgebied Yumeshima. Ook hebben we het Asia and Pacific Trade Center (ATC) bezocht. Het is een enorm hoog (252m) kantoorgebouw en geeft een prachtig uitzicht over de haven. Het is momenteel het hoogste gebouw van de westkust van Japan. Als afsluiting in Osaka hebben we het Umeda Sky gebouw bezocht. Dit is het op zes na hoogste gebouw van Japan met een hoogte van circa 173m en telt 40 verdiepingen. Bouwkundig is het een zeer interessant gebouw, omdat de top wordt verbonden met bruggen en een roltrap.

Tokyo

Als men praat over infrastructuur dan heeft Tokyo een indrukwekkend metronetwerk. Naast dat het een enorm uitgebreid is, bestaat het metronetwerk in de stad uit meerdere lagen. Soms tot wel 3 lagen onder elkaar (ondergronds). In Tokyo hebben we een viertal civieltechnische / bouwkundige bedrijven bezocht. >>

aannemingsmaatschappij MARKUS BV

grond-weg-water-sloop-saneringswerken

Postbus 20564
1001 NN Amsterdam
Telefoon: 020 – 587 40 00
Telefax: 020 – 587 40 01
E-mail: markus@boskalis.nl
Internet: www.markusbv.nl

Aannemingsmaatschappij Markus B.V. is uw partner voor:

- bestratingen
- zand- en grondleveranties
- grondwerken
- bodemsaneringen
- wegenbouw
- rioleringen
- sloopwerken
- golfbanen

Voor meer informatie over ons of voor een vrijblijvende prijsopgave kunt u altijd contact met ons opnemen.

Gecertificeerd voor: ISO 9001, VCA**,
BRL SVMS-007 (sloop) en SIKB 7000&7001&7003 (water-)bodemsanering)

Hoogendorp & Zonen B.V.

AANNEMERS VAN SLOOPWERK – ASBESTSANERING – BODEMSANERING
GRONDWERK – VERBOUWINGEN – FUNDERINGSHERSTEL – VERHUUR

Eerland CERTIFICATION BRL SVMS-007
Eerland CERTIFICATION SC-530
Eerland CERTIFICATION BRL SIKB 7000
Eerland CERTIFICATION VCA*
Eerland CERTIFICATION NEN-EN ISO 9001 ISO 9001

Nieuwerkerkerstraat 6A 1175 KT LIJNDEN Tel. 023 - 555 12 62 Fax 023 - 555 22 27 info@hoogendorp.nl

Toyo ITO
Dit architectenbureau ligt in de wijk Shibuya van Tokyo. We kregen een presentatie over een aantal kleinschalige projecten van Toyo ITO. Bij dit bedrijf zijn circa 40 mensen werkzaam, verdeeld over een aantal vestigingen. Wij zijn op bezoek geweest bij het hoofdkantoor. Het bedrijf richt zich meer op publieke architectuur, zoals museums en bibliotheken, in plaats van grote commerciële projecten. Afgelopen jaar was Toyo ITO vooral bezig met projecten met betrekking tot tijdelijke huisvesting door de aardbevingen en tsunami in 2011. Na de presentatie hebben we de werkruimte bezichtigd. Wat ons opviel was dat deze werkruimte ondermaats was met wat wij gewend zijn in Nederland. Het bedrijf heeft voornamelijk projecten in het buitenland, voornamelijk in Singapore en Taiwan. Het bedrijfsbezoek was bouwkundig erg interessant en leerzaam.

Tokyo traffic control center
Deze verkeerscentrale behoort tot de modernste verkeerssystemen in de wereld. Met behulp van een groot beeldscherm van 25m breed en 5m hoog wordt het verkeer in Tokyo geregeld. Het werken in de verkeerscentrale gaat 24 uur per dag door. Door de supervisor dhr. Ogasaware hebben wij een presentatie gehad. In deze presentatie kwam onder andere naar voren dat de stad Tokyo geen opengaande of draaiende bruggen heeft! Dit is gekozen om een betere doorstroming voor de stad te garanderen.

PARI - Port and Airport Research institute
We werden ontvangen door een medewerker van het instituut waar we een presentatie kregen over de werkzaamheden van PARI. Het instituut bestaat uit circa 120 medewerkers. Het instituut doet voornamelijk onderzoek in de kustwaterbouw, geotechniek, aardbevingen en betonconstructies.

Aansluitend op de presentatie hebben wij een rondleiding gekregen. We zijn als eerst naar de golfstroomgoot van Pari instituut gegaan. In deze goot kunnen golven van 3,5 hoog opgewekt worden. De goot heeft een totale lengte van 140m. In de Deltagoot van Deltares kunnen golven met een significante golfhoogte van ‘slechts’ 1,5m hoog opgewerkt worden. Wij waren zeer vereerd dat PARI een golf voor ons heeft opgewekt. Dit was zeer interessant om te zien. Daarna hebben we een van de grootste geotechnische centrifuge in de wereld bezocht. Deze centrifuge draait met 50 keer de zwaartekracht rond. Verder hebben we een aardbeving-simulatie centrifuge bezocht. Dit is de enige ter wereld, wat wij allen een unieke ervaring vonden. Wat ons opviel is dat in Japan de kadeconstructies nog worden ontworpen met caissonwanden. In Nederland passen we dit soort constructies niet meer toe. PARI was civieltechnisch enorm leerzaam en interessant.

Ryuji Fujimura Architects
Gelegen in de Shibuya wijk. Dit architectenbureau is in 2005 door een jonge architect opgestart. Een medewerker gaf ons een presentatie over een bouwkundig project ‘Building K’. Dit gebouw is gevestigd in downtown Tokyo. Wij kregen informatie over het ontwerpproces van het gebouw. Voor dit gebouw zijn in totaal 40 maquettes gemaakt met telkens kleine wijzigingen. Er werd verteld over aardbevingbestendig bouwen, hemelwaterafvoer en funderingen in Tokyo.

Wij als studenten vonden deze studiereis allen een onvergetelijke reis die we nooit zullen vergeten! Met dank aan de STOHA en de andere sponsoren die de reis mogelijk gemaakt hebben. <

Korte omschrijving afstudeerprojecten Civiele Techniek Alkmaar 2012

Nog af te studeren (verwachting) en afgestudeerd 2012

Vergelijking 2D/3D modellatie voor aanleg damwandkuip
Afstudeerder: Marcel van Velzen
Opdrachtgever: Crux Engineering
Het opstellen van vergelijkingen tussen 2D en 3D modellatie van omgevingsbeïnvloeding bij aanleg van damwandkuipen. Als vooronderzoek wordt de gangbare methodiek toegepast. Deze methodiek is echter niet geschikt voor ontgravingen maar enkel voor ophogingen. Dit wordt vergeleken met geavanceerdere 3D modellering. Er wordt onderzocht hoe de invloeden van groutlichamen op een 2-Dimensionale manier te modelleren zijn waarbij de 3-Dimensionale randeffecten worden meegenomen.

Ontwerpen uitvoeringsproeven buitendijkse dijkversterking t.b.v. Markermeerdijk Hoorn-Edam-Amsterdam
Afstudeerders: Jan-Nico Boon en Steven Koopman
Opdrachtgever: Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier
Het ontwerpen van meerdere varianten van een niet traditionele dijkversterking voor de, op veel plekken afgekeurde, Markermeerdijk tussen Hoorn en Amsterdam. Door de slechte grondslag buitendijks is een traditionele versterking namelijk niet mogelijk. De varianten moeten uitgevoerd kunnen worden in een praktijkproef. De praktijkproef moet inzicht geven in de risico’s ruimtebeslag, uitvoeringstijd en kosten van een dijkversterking voor zowel een praktijkproef als uitvoering over het gehele traject. <

www.stoha.nl

Roel Heddes vanuit Curaçao

Eind maart 2012 werd ik door oud klasgenoot Goaitske de Vries benaderd om een artikel te schrijven in het STOHA Bulletin voor in de rubriek “STOHA Donateurs over de grens”. Ik heb hier niet lang over na hoeven denken en heb gelijk enthousiast gereageerd…. En hier zit ik dan met de laptop op het balkon, uitkijkend op de “skyline” van Willemstad, Curaçao, met uitzicht op de bekende Julianabrug.

Mijn naam is Roel Heddes, ik ben in december 1981 in Obdam geboren en heb daar tot mijn 25ste gewoond. Sinds april 2007 ben ik gaan samenwonen in Alkmaar met m`n vriendin Yvonne Zuydam. Tot december 2011, want 4 januari hebben we het vliegtuig gepakt en zijn we voor 1,5 jaar vertrokken naar Willemstad, Curaçao om daar samen een nieuwe uitdaging aan te gaan.

Mijn tweede ervaring met een D&C werk was de herinrichting van de Koelmalaan in Alkmaar (2009-2010).

Het project was een complete herinrichting van het riool, kabels en leidingen en de verdere wegopbouw. Vanuit het projectbureau hebben we het ontwerp (DO/UO) en de projectbegeleiding gedaan. Voor KWS Infra was dit ook wel een uitdaging aangezien er nog weinig ervaring was met kleinere D&C werken. Vanuit het contract werden diverse plannen gevraagd zoals een kwaliteitsplan, beheersingsplan, communicatieplan, onderhoudsplan, werk- en keuringsplannen. De ervaring was er wel bij de grotere RWS werken, maar bij een binnenstedelijk D&C werk nog niet. Met het aannemen van de Koelmalaan is er een goed begin gemaakt voor standaard projectplannen voor toekomstige D&C werken.

‘En hier zit ik dan met de laptop op het balkon, uitkijkend op de “skyline” van Willemstad, Curaçao, met uitzicht op de bekende Julianabrug.’

Na de LTS bouwkunde, MTS civiele techniek en HTS civiele techniek ben ik in juli 2006 gestart bij KWS Infra Noord Holland. De eerste 3 maanden heb ik in de uitvoering meegelopen op Schiphol bij een rioolklus ter hoogte van de C-pier. Na deze klus heb ik 1,5 jaar de werkvoorbereiding gedaan voor projecten in de regio`s rondom Amsterdam Zuidoost, Watergraafsmeer, Amstelveen en Ouderkerk aan de Amstel.

Na deze enorm leerzame periode ben ik naar het kantoor van KWS Infra in Heerhugowaard overgeplaatst waar het projectbureau gevestigd was. Ik had destijds tijdens een functioneringsgesprek aangegeven dat ik het erg interessant vond om bij het voortraject van projecten betrokken te zijn. Gezien de flexibele organisatie was het mogelijk om binnen een half jaar van de afdeling werkvoorbereiding naar het projectbureau te verhuizen. Op deze afdeling worden alle offerte aanvragen opgepakt waarvoor nog geen bestek en tekening voorhanden is en wordt ondersteuning geboden aan tenders en de uitvoering. Veel aanvragen vanuit de private sector, denk hierbij aan een reconstructie of een nieuwe aanleg van een bedrijventerrein en dit door geheel Noord-Holland. Ook kleine D&C projecten (tot 1.5 mln.) werden opgepakt door het projectbureau.

Mijn eerste werkzaamheden bij het projectbureau waren het ontwerpen van de toeritdoseerinstallaties voor bijna alle toeritten van de ring A10. Weken waren we bezig met AutoCAD om de juiste tekeningen voor de uitvoering te genereren. Het mooie van de civiele techniek is dan ook dat je dagelijks over je eigen ontwerp heen rijdt.

Het mooie van een D&C project vond ik toch wel de samenwerking met de opdrachtgever, het nadenken over technische oplossingen en het geheel binnen de contractuele perken te houden en een mooi product af te leveren.

Tevens was ik betrokken bij het D&C project “Realisatie Fietsbrug N242” (2009-heden) die KWS Infra in combinatie met Dekker-Krabbendam heeft aangenomen. Dit is een circa 450 m. lange fietsverbinding die parallel loopt aan het spoor tussen het bedrijfsterrein Beveland en de Westdijk in Heerhugowaard. Dekker-Krabbendam was verantwoordelijk voor de betonnenbrug en KWS Infra voor het grond- en asfaltwerk. Ook hiervan heeft het projectbureau het ontwerp en de projectbegeleiding gedaan.

In Purmerend hebben we voor Volker Staal en Funderingen middels een UAV-GC contract de Jaagweg verlegd (2011). Dit om de aanlanding van de nieuw stalen fiets- en voetgangersbrug te kunnen maken: de Melkwegbrug. Volker Staal en Funderingen zal medio juni 2012 de stalen boogbrug gaan plaatsen. Dit zal een ware blikvanger worden voor de omgeving.

Naast de herinrichting van de Koelmalaan, Fietsbrug N242 en de Melkwegbrug hebben we vanuit het projectbureau meegewerkt aan de tenders Knierotonde N99 te Den Helder, N242 Smuigelweg/Verlaat, Taqa Bergermeer, Poortvrije passage CS Amsterdam.

September 2010 ben ik de uitvoering in gegaan. De Fietsbrug N242 waar ik als projectbegeleider bij betrokken was en de verlegging van de Jaagweg in Purmerend kon ik nu werkelijk gaan realiseren. Het is interessant om de uitvoering te doen van een project waarbij je in het voortraject al betrokken bent geweest. Naast deze projecten deed ik mee in de uitvoering van het rioolonderhoud van de gemeente Alkmaar en het Hemelwater afkoppelproject van de gemeente Bergen.

Medio mei 2011 kwam bij mij de interesse om naar het buitenland te gaan. Ik had al eerder de interesse gehad, maar dat was wat verwaterd. Na wat oriëntatiewerk kwam ik in contact met MNO Vervat. In het eerste gesprek met MNO Vervat heb ik mijn ambitie uitgesproken en aangeven binnen welke grenzen. Gezien mijn privé situatie had ik de wens om naar het Caribische gebied te gaan voor een periode van maximaal 1,5 jaar. Tevens gaf ik aan dat mijn voorkeur uitging naar D&C projecten. 1,5 maand na het eerste gesprek werd ik benaderd door MNO Vervat en vertelde ze mij dat ze in de race waren voor een D&C project op Curaçao, ik dacht: “een schot in de roos”. Toen brak er een spannende tijd aan, ik had het naar mijn zin bij KWS Infra maar ik wist dat ze mij deze mogelijkheid en kans niet konden bieden. KWS Infra is een leuke, gezellige club met enthousiaste jonge mensen, waaraan ik alleen maar goede herinneringen heb. Tevens was het voor mijn vriendin een spannende tijd, zij zou dan ontslag moeten nemen en niet wetende wat haar +/- 8500km verder op te wachten staat. Na veel wikken en wegen hebben we de knoop doorgehakt, we hebben nog geen kinderen en het huis kunnen we wel verhuren en het is een kans die je nu krijgt en anders achteraf denkt “had ik het maar gedaan”. Tja en daar zitten we dan 8500km bij de familie en vrienden vandaan, 4 januari aangekomen en 9 januari gestart met werken. De eerste weken waren best moeilijk. Je kent niemand (behalve je nieuwe collega`s), je komt in een land waar nog een groot verschil is tussen arm en rijk, we moesten op zoek naar een huis waar we de komende 1,5 jaar in kunnen wonen, Yvonne had nog geen werk en ik ben 5 dagen in de week aan het werk. De dag nadat we geland waren had Yvonne haar eerste sollicitatie gesprek en werd ook direct aangenomen, alleen kon ze pas starten wanneer ze in het bezit was van een Sedula (identiteitsbewijs van Curaçao). Normaal gesproken duurt het verkrijgen van een Sedula 3 maanden, maar gelukkig hadden we deze via MNO Vervat binnen 6 weken. Yvonne werkt nu voor een Nederlands bedrijf in het toerisme.

Het project waarvoor ik ben aangenomen is de realisatie van het toeristisch gebied Piscadera. >>

www.stoha.nl

de Vries & van de Wiel

Milieu, GWW- & baggerwerken

Member of the DEME Group

de Vries & van de Wiel

Harmenkaag 9,
1741 LA Schagen

Postbus 218
1740 AE Schagen

T +31 (0) 224 211 211
F +31 (0) 224 211 299

info@vw-deme.nl
www.devriesvdwiel.nl

- Ruime ervaring op milieu-, gww- en baggergebied
- Ruim aanbod van specifiek materieel voor alle werkzaamheden
- Eigen verwerkingslocaties voor baggerspecie en verontreinigde grond
- Uitgebreide toepassingsmogelijkheden voor secundaire grondstoffen
- Projectcoördinatie van A tot Z

DEME: creating land for the future

Het project omvat: het ontwerpen en uitvoeren (D&C) van een toeristisch gebied met uiteindelijke doelstelling het ontsluiten van het toeristisch gebied Piscadera. De werkzaamheden bestaan uit: opschonen van bestaand terrein, het aanbrengen van riolering, water- en persleidingen, data- en elektrakabels, het bouwen van een trafostation en een gemaal. Wanneer de ondergrondse infra gereed is zal de verdere wegopbouw worden gemaakt en uiteindelijk worden voorzien van asfalt. Om het geheel een sfeervol en veilig uiterlijk te geven zullen er bomen worden gepland en energiebesparende openbare verlichting worden geplaatst. Ik houd mij bezig met de projectbegeleiding en het coördineren van de ontwerpwerkzaamheden. Tijdens de uitvoering zorg ik voor de kwaliteitsregistratie en houd mij bezig met de kostenbewaking en zorg ervoor dat wij aan al onze contractuele verplichtingen voldoen. De oplevering staat gepland op 12 december 2012.

Naast het project Piscadera doe ik ook de projectbegeleiding voor de realisatie van 3 olietank fundaties in opdracht van Curoil. Met een diameter van 36,5 m. en een hoogte van 15 m. kan er medio september 2013 ca. 45.000m3 olie opgeslagen worden voor Curoil, de leverancier van olie en gas in het Caribisch gebied. De werkzaamheden zijn als volgt: ontgraven van ca. 23.000m3 rotsachtige ondergrond (ook wel “kliphakken” genoemd), aanbrengen van ca. 7200m3 diabaas (funderingsmateriaal), aanbrengen van een lekkage detectiesysteem, aanbrengen van een betonnen ringwand (3x 105m.), aanbrengen van een betonnen opvang wand (80 m. lang x 3 m. hoog). Dit alles in een vrij kort tijdsbestek. Tijd is dan ook onze grootste vijand.

Wegens omstandigheden doe ik nu tijdelijk de uitvoering van de uitbreiding van een bestaande waterzuivering. Dit is een bedrijfshal van 30x 15 m. waarin diverse pompen en filtersystemen geplaatst gaan worden, zodat water gezuiverd kan worden tot drinkwater.

Hier heb ik echt de lokale bevolking leren kennen. Het contract is Engelstalig en onze werknemers spreken Papiaments en de opdrachtgever is een Portugees die gebrekkig Engels praat. Dit leidt af en toe tot hilarische taferelen. De uitdaging is dan ook om alle neuzen de juiste kant op te krijgen en het project tijdig op te leveren. Al met al 3 zeer interessante projecten die totaal van elkaar verschillen wat het voor mij zeer leerzaam maakt. Dit maakt MNO Vervat voor mij een interessante werkgever waar ik veel ervaring op kan doen.

Tijdens de uitvoering ontstaat ook de waardering voor de locale bevolking voor het werken in de volle zon. De temperatuur loopt hier soms op tot 32 graden en geen zuchtje wind; respect. Op ieder project is dan ook een koelvat te vinden waaruit je water kunt tappen. Met deze temperaturen moet je in ieder geval veel drinken. En drinken dat doen de Antillianen veel en dan vooral na het werk bij de zogenaamde snacks. Dit zijn bars/winkels vaak beheerd door chinezen waar men voornamelijk drank verkoopt. De locals zitten eigenlijk aan de buitenkant langs de gevel van het gebouw en drank of eten wordt door tralies afgegeven. Bijzonder om te zien maar nog leuker om mee te maken.

Als je over het eiland rijdt merk je ook het enorme verschil tussen arm en rijk, dit verbaasde mij aangezien Curaçao tot oktober 2010 een eilandgebied van de Nederlandse Antillen was. Mijn verwachtingspatroon moest ik dus bijstellen. Met circa 150.000 inwoners en een oppervlak van 444km2 en de diverse stranden maakt Curaçao een prachtig eiland. De sfeer is goed, het klimaat is goed en de bevolking is uiterst vriendelijk. Tot op heden hebben wij dan ook totaal nog geen spijt van ons avontuur. Ieder weekend voelt als vakantie.

Met vriendelijke groet,
Roel Heddes (2006) <

PENNINGMEESTER

Afgelopen vergadering van jaarcommissarissen kon ik voor de eerste keer als verse penningmeester de jaarrekening van 2011 toelichten en de begroting van 2012 presenteren. De Kascontrole commissie met Fred Peerdeman en Wim Engel heeft de stukken van 2011 steekproefsgewijs gecontroleerd en in de vergadering van jaarcommissarissen voorgesteld om de jaarrekening van 2011 vast te stellen conform voorstel.

Met veel plezier kan ik melden dat de STOHA crisis proof blijft en onverminderd kan rekenen op de steun van het leeuwendeel van haar donateurs: op dit moment hebben 236 van jullie bijna 4400 euro overgemaakt! Daarnaast blijven ook onze sponsors en adverteerders stug doorgaan, zodat we trots kunnen zijn op onze robuuste financiële huishouding.

Omdat de kosten van het aanmaken, versturen en verwerken van een acceptgiro vrij hoog is, overwegen we om digitale nota's te gaan versturen. Daarvoor is het hebben van e-mailadressen absoluut noodzakelijk. Op dit moment is het aantal beschikbare e-mail adressen daarvoor nog te klein, vandaar dat alle jaarcommissarissen daar actie op gaan nemen.

Omdat het niet het doel is van de STOHA om grote banksaldi te verzamelen, is in de afgelopen vergadering ingestemd met het toekennen van wat meer bestedingsruimte voor activiteiten, zonder uiteraard onverstandig om te gaan met het niveau van noodzakelijke reserves:

- Natuurlijk staat voor 2013 de vijfjaarlijkse reünie gepland, waarvan de organisatiecommissie al weer is begonnen.
- Er is wat meer budget vrijgemaakt voor onze excursie.
- Er is besloten geld vrij te maken voor een STOHA Congres in 2014, na het reunie-jaar.

Al deze activiteiten zullen bijdragen om de binding tussen alle oud-studenten van HTS civiele techniek nog meer vaste vorm te geven, netwerken te versterken en ook de opleiding meer body en inhoud te geven. Hogeschool INHolland en met name studierichting Civiele Techniek in Alkmaar, is nog niet in veilig vaarwater, al is de instroom van nieuwe studenten gelukkig weer wat toegenomen, zoals Melle al heeft vermeld in de vorige periodiek, maar daarmee blijft Civiele Techniek nog steeds een kleine studierichting, waarvan de rentabiliteit geen vaststaand gegeven is.

Ook daarin zien wij een taak voor de STOHA om aan de voorkant te laten zien aan afstudeerders van HAVO en VWO wat voor een prachtig vak wij hebben en welke onbegrensde mogelijkheden worden ontsloten door de opleiding Civiele Techniek. Middels het Congres activiteit zullen wij trachten de opleiding en de STOHA nog wat meer op de kaart te zetten.

Kortom ambities en uitdagingen genoeg voor een heel kalenderjaar en nog ver daarna!

Met vriendelijke groet,
Piet Warnaar <

Project Nieuwlandbrug in uitvoering

Het afstudeerjaar 2003 was een van de eerste lichting studenten die begon met het projectmatig werken op de HTS Alkmaar. De traditionele lessen en practica werden afgewisseld met projecten. Waarbij we in verschillende projectgroepen een opdracht moesten uitwerken. In het 1e jaar kregen we ieder trimester een nieuw project voorgeschoteld. Zo ook het 3e trimester. Dit keer met een externe opdrachtgever 'de Stichting de Nieuwlandbrug' uit Alkmaar. De verschillende projectgroepen gingen ijverig aan de slag om verschillende varianten uit te werken. Aan het eind van het project presenteerde iedere projectgroep zijn project. Voor elke projectgroep mocht de opdracht als succesvol bestempeld worden, want iedereen sloot het project af met een voldoende. Zoals de meeste studenten, gingen ook wij verder met de dagelijkse gang van zaken.

Het was voor velen dan ook een verrassing dat na ruim 10 jaar een uitnodiging van de Stichting de Nieuwlandbrug op de deurmat viel voor de opening van de Nieuwlandbrug.

De Stichting heeft na de presentatie van de studenten niet stil gezeten en heeft de draad verder opgepakt, wat uiteindelijk heeft geresulteerd in de bouw van een nieuwe brug. Met daarbij als leidraad de gepresenteerde plannen van toen. December j.l. was het zover, onder het toeziend ook van vele betrokkenen en een aantal STOHA Donateurs is de brug geopend. Een mooie afsluiting van een 1e jaarsproject en een uitdagende start voor de toekomstig beheerder.

Met vriendelijke groet,
Esther Dekker – de Kleijn (2003)

Op initiatief van een aantal inwoners van Alkmaar is de Stichting de Nieuwlandbrug opgericht. Sindsdien zet de stichting zich in voor het herbouwen van de houten ophaalbrug die in 1972 in het verlengde van het Groot en het Klein Nieuwland over het water van de Oudegracht heeft gelegen. <

Reünie studenten Civiele Techniek in het bedrijfsleven

Op 1 januari 2011 schudde Foppe Timmer, Martijn Nanninga en Wouter Voerman elkaar opnieuw de hand. Dit keer niet in het kader van een schoolproject, maar voor de ondertekening van een vennootschapscontract. Gezamenlijk met oprichter Piet Conijn zullen zij Prommenz verder gaan uitbreiden tot een gekend en erkend adviesbureau, werkzaam in de ruimtelijke omgeving. Een verhaal over hoe drie oud-studenten, met drie verschillende achtergronden elkaar naadloos aanvullen in het bedrijfsleven.

Even voorstellen

Martijn Nanninga: Martijn ronde in 2007 zijn studie Civiele Techniek af. Na zijn start als assistent-uitvoerder bij een grote aannemer, heeft Martijn ervaring opgedaan in de wegenbouw. Na een periode van twee leerzame jaren heeft hij de overstap gemaakt naar de advieswereld. Bij een advies- en ingenieursbureau is Martijn zich meer gaan richten op directievoering en het toezicht op projecten. Binnen de branche heeft hij zijn vakkennis verbreed. Dagelijks houdt Martijn zich nu bezig met het voorbereiden van en het toezichthouden op de realisatie van riooltransportsystemen, betonconstructies en kunstgrasvelden.

Foppe Timmer: Twee jaar eerder dan Martijn, ronde Foppe zijn studie Civiele Techniek af. In tegenstelling tot Martijn, richt Foppe zich meer op de voorbereidende kant van de civiele techniek. Al direct na de afronding van zijn studie Civiele Techniek, heeft hij veel ervaring opgedaan bij een advies- en ingenieursbureau. Tot eind 2010 heeft hij in diverse rollen en in vele vakdisciplines zijn civiel technische kennis uitgebreid. Foppe treedt nu namens diverse overheidsorganisaties op als opdrachtgever voor binnenstedelijke infrastructuur en rioleringsvraagstukken.

Wouter Voerman: In tegenstelling tot Martijn en Foppe, heeft Wouter zijn studie Civiele Techniek nooit afgerond. Halverwege zijn studie constateerde Wouter dat hij de verkeerde keuze had gemaakt. Civiele Techniek was voor hem te technisch en te nauwkeurig. In 2004 wisselde hij van studierichting en studeerde uiteindelijk twee jaar later af binnen de richting Bouwmanagement & Vastgoed. Na zijn technische studies heeft Wouter enkele jaren werkervaring opgedaan bij een ingenieurs- en adviesbureau en vervolgens bij een juridisch adviesbureau voor bouw- en vastgoed. Vanuit de praktische en nuchtere civiele wereld, is hij zich via het nauwkeurige en specialistisch terrein van juristen, steeds meer gaan richten op het proces van ruimtelijke ordening en gebiedsontwikkeling.

Ervaringen uit het verleden, bieden …

Nadat Foppe en Wouter elkaar in het kader van een stage hebben leren kennen bij een Noord-Hollands adviesbureau, kwamen zij elkaar weer tegen in hun afstudeertraject. Foppe binnen zijn opleiding Civiele Techniek, Wouter vanuit zijn studie Bouwmanagement & Vastgoed. Gezamenlijk schreven zij een risicoanalyse voor een woningbouwontwikkeling in Breezand. Een ontwikkeling bestaande uit een aantal grondgebonden woningen, een appartementencomplex en het revitaliseren van een dorpsplein. Wouter heeft in de risicoanalyse de voorbereidende- en procedurefase voor zijn rekening genomen. Hij richtte zich op het ontwikkelproces van idee tot bestemmingsplan, terwijl Foppe juist de uitvoerende kant voor zijn rekening nam. Foppe beoordeelde de ontwikkeling vanaf het stedenbouwkundigplan tot realisatie.

Een leuk en leerzaam project en een goede samenwerking. “Vanaf dat moment hebben we geleerd hoe je verschillende disciplines kunt koppelen tot een meerwaarde” aldus Foppe en Wouter. >>

Vermeldenswaardig is dat de ontwikkelaar inmiddels nagenoeg alle woningen heeft verkocht en onlangs het laatste onderdeel van het project - de totale herinrichting van het plein - heeft afgerond. Het toezicht en de directievoering is verzorgd door Prommenz.

Kernpunten project:
Realisatie van 46 appartementen
Realisatie van 128 grondgebonden woningen
Verbetering uitstraling dorpsplein
In stand houden van buurtvoorzieningen

Prommenz v.o.f.
Prommenz is in april 2009 door Piet Conijn gestart als eenmanszaak. Vanaf 2011 staan nu ook Foppe, Martijn en Wouter aan het spreekwoordelijke roer van het adviesbureau. Het bureau richt zich inmiddels op de breedte van haar drie werkvelden: ruimte, infra en ontwikkeling. Of het nu gaat om het uitvoerbaar maken van een globale visie of idee, het herstructureren van de openbare ruimte of het regisseren van een ruimtelijke ontwikkeling, het adviesbureau stelt ‘de mens’ achter ieder project centraal. Dat is de belofte, dat is de visie van Prommenz die is geïllustreerd in het logo.

Nu, bijna 1,5 jaar later, blikken de voormalig studenten samen met oprichter Piet Conijn tevreden terug op een vliegende start.

In 2011 gestart op de verschillende studeerkamertjes. Anno nu opererend vanuit een modern kantoor in Schagen, waar inmiddels ruim tien ingenieurs - waaronder ook de oud-studenten van HTS Alkmaar: Henk-Jan Knoop, Ronald Looijesteijn en Niek van Langen - dagelijks gezamenlijk werken aan verschillende projecten in de ruimtelijke omgeving.

Gezamenlijke meerwaarde
De combinatie van de verschillende disciplines van Foppe, Martijn en Wouter en uiteraard Piet en de overige medewerkers, bieden bijna dagelijks een meerwaarde voor de ruimtelijke omgeving. Dagelijks merken de oud-studenten dat deze ruimtelijke omgeving onder druk staat aan verschillende belangen: water, infrastructuur en natuur, maar ook wonen, werken en recreëren. “Constant merken wij dat deze omgeving steeds complexer wordt door gewijzigde wetgeving”. In veel projecten blijkt tevens dat die wet- en regelgeving multi-interpretabel blijkt waardoor onduidelijkheden, misverstanden en zelfs conflicten ontstaan. Dit is het speelveld waarin Foppe, Martijn, Wouter en hun collega’ s willen adviseren: integraal en optimaal. Zo wordt bij het adviesbureau een planeconoom geassisteerd door een civieltechnisch adviseur en wordt een civieltechnisch projectleider bijgestaan door een planoloog. In het traditionele werkveld zeker geen alledaagse combinaties.

Kernpunten project:
Realisatie van 9 appartementen
Realisatie van 16 grondgebonden woningen
Kritieke erfgrenzen door inbreiding
Enorme sloop- en saneringskosten
Lastige milieuopgave: wonen vs. werken

In de dagelijkse praktijk zijn diverse voorbeelden aan te halen. Zo is Wouter nu in opdracht van verschillende gemeenten bezig met de ontwikkeling van enkele woningbouwplannen: variërend van 3 tot 600 woningen. Voor het ene project zijn adhoc civieltechnische vaardigheden benodigd. Foppe volgt het proces en springt in, indien nodig. Voor het andere project is nog lang niet alle grond aangekocht, maar is de bouw en verkoop van de woningen deels al wel gestart. Bij grondonderhandelingen blijkt de grond niet volgens de kadastrale grenzen in gebruik. De te verkopen kavels blijken kleiner te zijn dan verwacht. Met behulp van GPS en een total-station heeft onze landmeter onder leiding van Martijn de situatie snel ingemeten en zijn alle onduidelijkheden, zonder conflicten opgelost.

Andersom zijn ook talloze voorbeelden te noemen. Zo is Foppe voor een gemeente bezig met de realisatie van een zichtscherm langs een spoorwegenplacement. De omwonenden ondervinden overlast van de gestationeerde treinen die daar worden schoongemaakt. Omdat dit scherm, met een scherpe juridische bril niet past binnen de regels van het bestemmingsplan, zou een lange procedure moeten worden doorlopen. Met beperkte technische aanpassingen zou het scherm wel passen binnen het bestemmingsplan. Deze aanpassing voorkomt niet enkel veel plankosten voor de gemeente, het scheelt ook kostbare tijd. Het scherm kan op korte termijn worden gerealiseerd, zonder procedure stagnatie.

Met vriendelijke groet,

Martijn Nanninga, Foppe Timmer, Wouter Voerman <

Kernpunten project:
Realisatie van 250 meter zichtscherm de bestaande erfafscheiding
Lastig bereikbare locatie wegens tuinen en treinverkeer
Uiteindelijke constructiehoogte 6 meter

Ook een artikel schrijven in het STOHA Bulletin?

Schroom dan niet en neem contact op met de redactie via redactie@stoha.nl

Bezoek ook eens www.stoha.nl om de jaarfoto's te bekijken.

Groot

fullservice infrabedrijf voor design & construct

Van Kennis opdoen naar... Kennis overdragen

Rob Gremmee

Toch vreemd om op verzoek van STOHA iets te schrijven over je eigen loopbaan. Laten we beginnen bij het begin. Ik was een van de gelukkigen die de gelegenheid werd geboden om via het voorbereidend jaar naar de HTS te gaan. Eigenlijk twee jaar HAVO in een jaar en nog een beetje erbij. Dat was een schok voor iemand als ik die nogal lui was geworden van vier jaartjes makkelijke MAVO.

De opleiding, eerste twee jaar, stage

In augustus 1974 begon ik met de studie Weg- en Waterbouw, de bouw trok mij aan. Wat me van de eerste twee jaar bijstaat, is dat je geen overzicht van je studie had en eigenlijk ook geen beeld had wat je er mee zou moeten gaan doen. De verschillende soorten beroepen bij de verschillende soorten werkgevers kwamen eigenlijk nooit ter sprake. De vakken die je kreeg moesten worden bestudeerd, je deed je tentamens, maar de samenhang, ook in mijn hoofd, was ver te zoeken. Zou dat nu beter zijn?

In die tijd had ik een goede studievriend Anton Busselman, die mij hielp bij de meer lastige onderdelen; hydraulica en analyse. Mede daardoor ben ik zonder kleerscheuren het tweede jaar doorgekomen. Een enorme opsteker was de stageperiode in het derde jaar, ik kon twee keer 5 maanden naar het buitenland. In Turkije bouwde de combinatie Ballast Nedam / Havenwerken een lange aanlegsteiger in de Middellandse Zee bij Ceyhan. Die aanlegsteiger was het einde van een strategisch belangrijke oliepijpleiding die van Irak naar de Middellandse zee liep.

De stageperiode heb ik eigenlijk als een groot avontuur ondergaan. Een echt groot civiel werk, voor het eerst collega's, hard en lang werken een andere cultuur en zelfstandigheid. De eerste vijf maanden werkte ik op de site in het kleine ingenieursbureau als tekenaar, werkvoorbereider en manusje van alles. Blijkbaar ging het niet al te beroerd, want ik mocht nog eens vijf maanden aan de slag, nu als uitvoerder. Als ik er op terugkijk had ik in vaktechnisch opzicht veel meer uit die stage kunnen halen, maar misschien ben je daar nog niet toe in staat als je 19, 20 bent. Wel heel veel van Turkije gezien in het pré-toeristentijdperk en werkervaring opgedaan. Ook opvallend is het verschil in communicatiemogelijkheden toen en nu. Telefoonverbindingen met Nederland waren heel slecht. Alles ging per post. Het kwam niet in me op om te bellen naar Nederland. In twee keer vijf maanden nooit gebeld! Wel veel geschreven. >>

Afstuderen, Dienst, eerste banen
Na een jaar vrijheid is het wel weer even wennen om te acclimatiseren en het vierde jaar in te gaan. Ik ging de nieuwe afstudeerrichting Civiele Bouwkunde doen met de heer Etten, architect, als afstudeerbegeleider. We hadden een grote afstudeergroep, Anton Busselman, Wim Dorst, Bertus Nootebos, Gerard van der Maat en ik. Gerard is in 2005 onverwachts overleden. Ons afstudeeronderwerp; een nieuw politiebureau op het afgesneden kanaalvak. Grappig dat niet lang daarna het politiebureau daadwerkelijk op deze plek is gebouwd. In dat jaar heb ik ook Karin Ooijevaar ontmoet. Dat klikte zo goed dat we in 1981 getrouwd zijn. Na mijn afstuderen ben ik via Polec detachering terecht gekomen bij de Heidemij (nu Arcadis) in Haarlem en later bij Bureau Evers in IJmuiden. Daar deed ik voornamelijk tekenwerk. Het was tijdelijk want op 1 januari 1979 ging ik in dienst bij de Genie in Vught, bruggen bouwen en weer afbreken, mijnen leggen, mijnen ruimen. Ook heb ik met de levensgevaarlijke AP mijnen gewerkt. Na de eerste zes maanden ben ik sergeant-instructeur geworden en heb 12 maanden les gegeven aan dienstplichtige soldaten. Toen zat ik eigenlijk al in het onderwijs.

Na mijn diensttijd ben ik weer via Polec gaan werken bij Van Hattum en Blankevoort, in Beverwijk, onderdeel van Volker Stevin, nu Volker Wessels. Wij werkten aan de bouw van een nieuwe haven in Port Harcourt, Nigeria. Mooi werk, jammer dat de Nigerianen niet betaalden en na ruim een jaar heeft Volker Stevin al haar materieel teruggetrokken en het werk beëindigd. In diezelfde periode ging het erg slecht met grote aannemerij in Nederland en was het tijd om iets geheel anders te zoeken.

Van Dorsser Raadgevende Ingenieurs Den Haag, Akoestiek en Bouwfysica
Tijdens onze opleiding hadden we best wat bouwfysica gehad en dat kwam van pas toen ik ging solliciteren bij van Dorsser raadgevende ingenieurs, een adviesbureau op het gebied van akoestiek en bouwfysica. Achteraf denk ik wel eens, waarom heb ik daar gesolliciteerd? Waarschijnlijk omdat er niet veel vacatures waren in de civiele techniek en ik solliciteerde op banen die enigszins in de buurt kwamen. Daarnaast vonden we het leuk om in een nieuwe omgeving te gaan wonen. Als het werk beviel zouden we gaan verhuizen naar Den Haag. Tot mijn verbazing werd ik aangenomen. Achteraf gezien is dit een beslissende carrièrekeuze geweest.

Bij van Dorsser heb ik met veel plezier acht jaar gewerkt. Het werk bestond uit advieswerk op het gebied van de akoestiek en de bouwfysica, Zo berekenden we in het kader van de net geïntroduceerde Wet op de Geluidhinder het geluidsniveau op de gevels van nieuwbouw- en renovatieprojecten, adviseerden we architecten met de geluidwering van de gevels, voerden we verschillende isolatiemetingen uit in cafe's, reataurants, een sexclub en rapporteerden vervolgens onze bevindingen aan de opdrachtgevers. De horeca was vaak helemaal niet blij met onze adviezen. De voorgestelde maatregelen waren zo ingrijpend dat vaak een faillissement dreigde. Om deze reden moest deze categorie opdrachtgevers dan ook van te voren betalen.

In het begin was het vooral learning on the job, maar al vrij snel mocht ik de Hogere cursus Akoestiek in Antwerpen gaan doen, waarmee een betere theoretische basis voor het werk werd gelegd. Ondanks de crisis begin jaren tachtig, kwam het werk bij van Dorsser gewoon naar binnen rollen. Hoefden we niets aan te doen. Bij architecten werd je als adviseur met egards ontvangen, jij ging hun problemen oplossen! Er werd ook weinig aan acquisitie gedaan. Wel werden lezingavonden voor klanten georganiseerd en hadden we jarenlang dezelfde mooie brochure. Dat was het wel zo'n beetje qua marketing.

'Het schrijven van rapporten gebeurde letterlijk met plak en knipwerk'

Vanaf het begin werkten we voor wat betreft de berekeningen met werkstations aangesloten op een zogenaamde mini computer, een Harris 400, opgesteld in een geclimatiseerde ruimte. Het schrijven van de rapporten gebeurde letterlijk met plak en knipwerk. Rond 1985 kreeg het secretariaat de beschikking over Philips tekstverkers, voorlopers van de PC. De teksten werden opgeslagen op fexibele floppy disks. De aandelen waren verdeeld over D3BN (nu DHV) en een van de twee directeuren. Er werd geen openheid van zaken gegeven over omzet, winst, salarisschalen.

De leiding zou je patriarchaal kunnen noemen. D3BN plus van Dorsser is in 1998 overgenomen door DHV. De naam van Dorsser bleef nog even bestaan onder de noemer DHV-van Dorsser, maar is nu verdwenen. Na acht jaar rapporten schrijven was het voor mij echt tijd om iets ander te gaan doen.

1989-2000 ISOVER

Bij ISOVER, leverancier van glaswol-isolatiematerialen voor de bouw en de industrie, zochten ze een technisch adviseur. Op 2 januari 1989 kon ik beginnen op het verkoopkantoor in Delft. Mijn functie bleek in de praktijk geheel iets anders in te houden dan ik had begrepen. Als Technisch adviseur was het uitbrengen van adviezen bijzaak. Het ging om het bezoeken van architecten en opdrachtgevers in de bouw, met als doel ISOVER in het bestek van zoveel mogelijk bouwprojecten te krijgen. Mijn werkterrein; de vier grote steden. Mijn werkplek; de auto. Waar moest ik vooral niet zijn? Op het verkoopkantoor. ISOVER had een indrukwekkende fabriek in Etten-Leur waar de isolatie werd gefabriceerd. Daar kon je met relaties en klanten naar toe. De verkooporganisatie was professioneel georganiseerd en werd strak geleid. De accountmanagers, verkoop binnendienst en marketing waren goed op elkaar ingespeeld. Elke verkoper had zijn target. Al in 1989 kregen we lijsten van alle grotere bouwprojecten in Nederland, met de architecten en de aannemers. In telefonische projectvergaderingen werden deze projecten in Nederland doorgenomen.

'Mijn werkterrein: de vier grote steden. Mijn werkplek: de auto'

De strijd met onze belangrijkste concurrent Rockwool, ging op het scherpst van de snede. In de eerste twee jaar heb ik geleerd wat verkoop is. Hoe verkoop je een afspraak? Hoe zorg je ervoor dat jouw materialen in het bestek komen? Het is nog niet zo eenvoudig om bij architectenbureaus binnen te komen en het goede nieuws te brengen. Schermen met termen als nieuwe bouwregelgeving en wat dat voor de isolatie kon betekenen hielp. Na ruim een jaar was ik er achter dat ik dit niet heel lang zou willen doen. Op het verkoopkantoor in Delft waren echter twee productmanagers werkzaam die opereerden op het snijvlak van commercie en techniek. Dat was een interessante baan! Om als productmanager aan de slag te kunnen moest je wel enig verstand van marketing hebben. Na het volgen van de opleidingen NIMA A en B bij het ISBW was ik 'gekwalificeerd' voor deze job. Toen een van productmanagers iets anders ging doen binnen het concern, kon ik hem opvolgen.

Wat deed je als productmanager; ontwikkelen en bewaken van het assortiment, prijsvorming, ontwikkelen van documentatie, ontwikkelen van software voor architecten zoals een elektronische bestekservice en rekenprogramma's zoals Termical om isolatiewaardes van constructies mee uit te rekenen. Termical bestaat nog steeds en kan worden gedownload vanaf www.isover.nl.

Daarnaast begeleidde ik de verkoop buitendienst in hun verkoopactiviteiten, organiseerde studiereizen en organiseerde ik cursussen voor de binnen- en buitendienst over bouwfysica en akoestiek. Verkopers moeten immers wel weten waar ze het over hebben. Wij hebben ons steeds hard gemaakt voor het zo goed (lees zo dik) mogelijk isoleren van de woning- en utiliteitsbouw. Deze opvatting heeft zich verder ontwikkeld tot het 'Passief Bouwen' concept. Kijk eens op www.passiefbouwen.nl en www.multicomfort.nl. In 2000 kwam er een nieuwe commerciële directeur waarvan ik dacht; dat kan ik beter…Dan is het tijd om te vertrekken. Via mijn netwerk werd ik gevraagd om te solliciteren naar de functie van directeur bij het Postacademisch Onderwijs te Delft.

'Via mijn netwerk werd ik gevraagd om te solliciteren naar de functie van directeur bij het PAO te Delft'

Stichting Postacademisch onderwijs (PAO) www.pao.tudelft.nl

De hoogleraren die het bestuur vormden van deze onderwijsstichting hadden blijkbaar voldoende vertrouwen in deze bijgeschaafde HTS-er want ik kon per 1-1-2001 beginnen. Wat viel hier in het begin op? Een enorm cultuurverschil met mijn vorige job, van hypercommercieel naar wetenschappelijk. Van een beursgenoteerde multinational naar een kleine non-profit organisatie. Daarnaast; voor het eerst had ik de touwtjes zelf in handen. In een kleine organisatie als deze ben je verantwoordelijk voor de programmering, de marketing, de financiën, de verkoop, het onderhouden van externe contacten en het personeelsbeleid. Super veelzijdige baan dus. Het bestuur houdt toezicht op afstand. Er zijn nieuwe competenties nodig; leidinggeven, organiseren, professionals overtuigen, ontwikkelingen oppakken. Van specialist werd ik generalist. Van heel veel vakgebieden weet ik een beetje.

Wat doet PAO?; wij organiseren korte cursussen voor afgestudeerde academici en hbo'ers die werkzaam zijn in de civiele techniek, bouwtechniek, verkeerskunde en gezondheidstechniek. Cursussen van PAO zijn gebaseerd op nieuwe ontwikkeling in wetenschap, techniek, beleid en bouwprocessen. PAO probeert voorop te lopen en met telkens nieuwe cursusthema's te komen.

De eerste jaren heb ik vooral gewerkt aan het moderniseren van de marketing en de organisatie van PAO en het gestaag uitbouwen van het cursuspakket. In het begin organiseerden we zo'n 60 cursussen, dat is opgelopen naar meer dan 100. In ons beste jaar, 2008 ontvingen we meer dan 2500 cursisten. De laatste vier jaar kenmerkten zich enerzijds door een uitbreiding van de scope van de activiteiten en anderzijds door de effecten van de economische crisis, des te heviger gevoeld in de bouwsector. >>

Wij laten over ons heen rijden.

Wij wijzen u de weg in nieuwe wegen en wij ondernemen in infrastructuur. Dat is nieuwe wegen vinden waar anderen ze niet verwachten. Innoveren om tot verassende totaal-oplossingen te komen.

Daarom gaat Dura Vermeer verder dan het aanleggen van wegen, het ontwikkelen van bedrijfsterreinen of het bouwen van sport- en recreatieparken.

Zo ontwikkelt Dura Vermeer duurzame en geluidsarme asfaltproducten, integrale vervoerssystemen en diensten op het gebied van mobiliteit. En dat doen we vaak risico-dragend en altijd met verbeeldingskracht die gekoppeld is aan jarenlange ervaring.

DURA VERMEER

Dura Vermeer Infrastructuur BV
Noord West
Vredenburghweg 2
1461 GT Zuidoostbeemster
Telefoonnummer (0299)-783800
Postbus 460, 1440 AL Purmerend
www.duravermeerinfrastructuur.nl

AANNEMINGSBEDRIJF K. DEKKER B.V.

WIJ BEGRIJPEN DE BASIS VAN BETON- EN WATERBOUW

BETON- EN WATERBOUW

- **bruggen, viaducten en tunnels**
- **parkeergarages en (parkeer)kelders**
- **zuiveringen, gemalen en bergbezinkbassins**
- **kademuren en beschoeiingen**
- **houten (voetgangers) bruggen**
- **spoorwegkruisingen**
- **grondverzet**

AANNEMINGSBEDRIJF DEKKER KRABBENDAM

TEL (0226) 39 16 29
WWW.KDBV.NL

VEELZIJDIGE BOUWERS

Nieuwe activiteiten
In 2008 zijn we gestart met Baanbrekers in de bouw, een netwerkopleiding voor professionals in de bouw die werken aan grote infrastructurele werken. In 2012 is ronde 8 van start gegaan. Kijk eens op www.baanbrekersindebouw.nl. Baanbrekers in de bouw richt zich op de interactie tussen opdrachtnemer, opdrachtgever en adviseur bij projecten met geintegreerde contracten (DBFMO). Mijn ervaring in verkoop is erg van pas gekomen bij de werving van deelnemers.

Resumerend
Het is nu al weer 34 jaar geleden dat ik ben afgestudeerd op de HTS in Alkmaar. Vanaf dat moment ben ik eigenlijk continue bezig gebleven met leren. Zowel bewust als onbewust. In de eerste banen ging het vooral om de benodigde vakinhoudelijke kennis, om verkoop en marketing, maar gaandeweg kwamen daar steeds meer zachte competenties bij, ofwel personal skills. Zonder deze leerervaringen zou het niet mogelijk zijn om goed te kunnen functioneren in mijn huidige baan.

‘En natuurlijk: blijven leren!’

PMIA, het Post Master Instituut voor Architectuur en Stedebouw, is in 2010 gestart met het organiseren van masterclasses voor architecten. PMIA is een samenwerkingsverband tussen PAO de faculteiten Bouwkunde van TU Delft en TU Eindhoven en de academie voor Bouwkunst Amsterdam. www.pmia.nl.

Vanaf het najaar van 2010 organiseren wij onder de noemer PAO Techniek postacademisch cursussen voor vakgebieden als werktuigbouwkunde, elektrotechniek, energietechniek, procestechnologie, technical management etc. Dit is een voortzetting van de activiteiten die twee andere postacademische onderwijsinstellingen organiseerden. www.paotechniekl.nl geeft een overzicht van alle activiteiten.

Wat ik mee wil geven aan jongere vakgenoten; probeer je carrièrekeuzes zo bewust mogelijk te maken. Toeval bestaat, maar denk goed na over jouw waarden (datgene wat je belangrijk vindt), jouw competenties en de waarden en benodigde competenties van je nieuwe job. Maak eens een swot analyse van jezelf in een nieuwe baan! Kan heel verhelderend zijn.

En natuurlijk; blijven leren!

Met vriendelijke groet,
Rob Gremmee <

STOHA-Plus

Ook dit keer heeft er weer een geslaagde excursie plaatsgevonden op vrijdag 6 juli j.l. De excursie ging naar Zaandam, het project Inverdan. We werden ontvangen op het stadhuis Zaanstad, waarna een presentatie volgde in de raadszaal. Na deze presentatie werd de groep opgesplitst voor een presentatie over ‘Gebiedsontwikkeling in crisistijd’, een rondleiding door het nieuwe stadhuis en het stadscentrum. Daarnaast mochten we een kijkje nemen bij het project ‘Herinrichting Gedempte Gracht’. Natuurlijk werd er na afloop geborreld en kon iedereen bij praten onder het genot van een hapje en een drankje.

Zaanstad bouwt een nieuw centrum. Rondom het station van Zaandam verrijzen in een compact en gevarieerd gebied ca. 2.600 woningen, ca. 25.000 m2 winkels, een nieuw stadhuis, een grote bioscoop, uitgaansgelegenheden, kantoren, een parkeergarage en (maatschappelijke) voorzieningen in de spooroverbouwing. Er is een logische route tussen station en centrum aangelegd, de openbare ruimte is verbeterd en de hoofdwinkelstraat, de Gedempte Gracht, wordt weer ontgraven. De verborgen schatten van de Zaanstreek worden aan de buitenwereld getoond.

Zaanstad is ontstaan uit een verzameling kleine kernen langs de infrastructuur van water, weg en groen. Het heeft echter altijd ontbroken aan een logische samenhang met een vanzelfsprekend centrum. Het hart van Zaandam kende een overmaat aan verkeersruimte en de hoofdwinkelstraat miste de intimiteit die je in deze omgeving zou mogen verwachten. Maar de stad groeit. De afwezigheid van een logisch stadshart voelt daardoor steeds meer als een gemis. Er gaan sociale en economische kansen verloren. Een nieuw kloppend hart, met alle functies die een stad tot stad maken, kan daar verandering in brengen: een goed aanbod van winkels en voorzieningen, spraakmakende architectuur en betere verbindingen.

Ondanks de huidige crisis lijkt de gebiedsontwikkeling van Inverdan, met een grond- en vastgoedexploitatie van totaal ca. € 875 mln, de snelheid erin te houden. Welke factoren spelen daarbij een belangrijke rol? Komt het door de opzet van het plan, of de rol van de het gemeentebestuur of de projectorganisatie? Of is het een toevallige samenloop van omstandigheden? Tijdens de excursie werd uitleg gegeven over de opzet van het masterplan en de successen die tot nu toe behaald zijn. Ook zijn de dilemma’s waar in de huidige crisis tegenaan gelopen zijn uitgebreid aan bod gekomen. <

Gegevens van donateurs

Vanuit de STOHA worden gegevens van de donateurs bijgehouden om jullie te kunnen informeren over aanstaande excursies, reünies of het verzenden van het STOHA Bulletin. De gegevens zijn aan verandering onder hevig. We merken dat de meeste donateurs trouw hun gegevens up-to-date houden door het mailen van de nieuwe gegevens aan hun jaarcommissaris of de redactie. We beschikken als STOHA nog niet over alle informatie om jullie zo goed mogelijk op de hoogte te houden van interessant nieuws of uitjes. Daarom willen we jullie vragen om jullie jaarcommissaris te helpen de gegevens te completeren. Dit mogen gegevens van jezelf zijn, maar natuurlijk ook van andere donateurs. Schroom niet en mail je jaarcommissaris en een cc-tje aan de redactie (redactie@stoha.nl). Om contact op te nemen met je jaarcommissaris vind je zijn/ haar gegevens op onze website www.stoha.nl. <

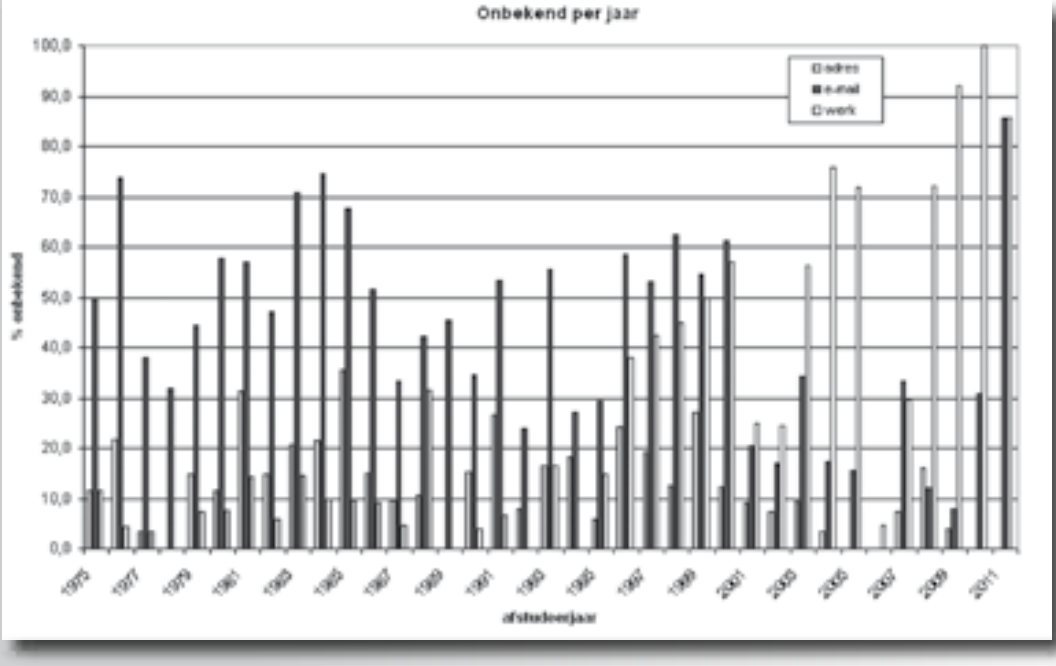

Broers in de Civiele Techniek

Het gezamenlijke vertrekpunt van Mathijs en Steven Koper

In 1998 kiest Mathijs voor de Hogeschool Alkmaar (later INHolland) en de opleiding Civiele Techniek. “Dat is op dat moment een logische keuze, techniek heeft van huis uit altijd in de belangstelling gestaan en het idee dat je dan later objecten realiseert waar je niet om heen kan en die maatschappelijk relevant zijn, sprak mij aan.” Een jaar later doet broer Steven precies hetzelfde, nadat hij een afweging heeft gemaakt tussen Bouwkunde (Haarlem) en Civiele Techniek. “Civiele techniek biedt een brede basis, en ook mogelijkheden voor Civiele Bouwkunde, de combinatie tussen de twee vakgebieden zag ik wel zitten. De belangrijkste basis voor onze gelijke keuze is gelegd in onze achtertuin. Hier maakten wij samen met onze vader ons eerste civiel kunstwerk; een loopbrug die twee delen van de achtertuin met elkaar verbond.”

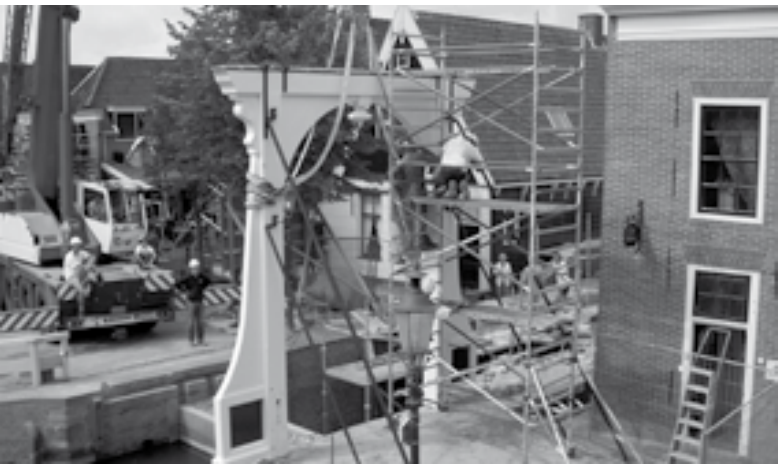

Samen studeren samen leren?

Je zou denken dat Mathijs en Steven, doordat er maar een jaar verschil tussen hun opleidingsjaren zit, samen konden leren en tentamenvragen oefenen. Maar het studieprogramma was in Stevens jaar ingrijpend veranderd; van vooral technisch inhoudelijk en veel colleges, naar een programma met veel gezamenlijke en individuele opdrachten en aandacht voor veel meer dan techniek. Dit betekende een heel andere aanpak, want hiermee richtte de studie zich naast inhoud meer op samenwerking tussen stakeholders en de organisatorische kant van het bouwproces. Hierdoor waren er maar een paar vakken (o.a. statistiek) die ze samen konden voorbereiden en maken.

Afstuderen en dan...

Ondanks de verschillen in dezelfde studies ronden ze allebei nominaal de HTS af en doen met stages ervaring op in de aannemerij en bij een ingenieursbureau. Mathijs studeert samen met Jan-Theo Hoefakker af bij een Belgische aannemer Van Laere Infrabouw. Zij richten hun onderzoek op kwaliteit en veiligheidsmanagement in het bouwproces. Steven studeert samen met Joost Slooves en Sandra Tap af bij het ingenieursbureau Wittveen+Bos en samen weten zij door het verwerken van hun doelstellingen op het gebied van innovatie en duurzaamheid met het project Lelylaan (Amsterdam) de Stoha-award binnen te slepen. Met het HTS diploma op zak kan je alle kanten op en begint de stress om keuzes te maken voor je verdere loopbaan of toch verder studeren? >>

De arbeidsmarkt op en keuzes maken
Mathijs kiest ervoor om samen met Jan-Theo Hoefakker verder te gaan studeren in Enschede. Niet zomaar verder studeren, maar ook hier Civiele Techniek. Zo ver mogelijk van het nest toch nog een echt studentenleven beleven, dat zag Mathijs wel zitten. Naast toch wel pittig blokken - het ging niet meer zo makkelijk als op de HTS - ontstaan samen met Jan-Theo de ideeën voor een eigen adviesbedrijf. Het bedrijfje wordt aan de keukentafel 4Quart gedoopt en biedt bouwbedrijven en projectorganisaties ondersteuning bij het behalen van ondertussen meer en meer vereiste ISO en VCA-certificering. “Dit ondernemerschap leverde ons naast goede bijverdienste, ook het inzicht op dat je veel kunt bereiken als je durft te vragen en bereid bent er voor te gaan”, volgens Mathijs

In een periode met een lastige arbeidsmarkt (2003, ook al crisis voor de bouwsector) gaat Steven na zijn studie toch direct aan het werk. Hij kiest voor een baan bij de gemeente Graft-De Rijp. Dit leek goed te passen en prima voor een paar jaar. Hij gaat aan de slag als Beleidsmedewerker en bekwaamt zich in de leiding van infrastructurele projecten en de ontwikkeling van beleid binnen de gemeente Graft-De Rijp. Geen miljoenenprojecten hier, maar pure civiele techniek in het geboortedorp van Jan Adriaanszoon Leeghwater ; projecten binnen de afvalwaterketen, een nieuwe kademuur, de restauratie van een monumentale sluis, de ‘optimalisatie’ van een begraafplaats. Veel verschillende onderwerpen, taken en verantwoordelijkheden, dat zijn de voordelen van een kleine gemeente. Maar, een paar jaar later gaat Steven toch ook weer de studiebanken in. Om zich verder te ontwikkelen in het openbaar bestuur, studeert hij naast zijn werk aan de Bestuursacademie Nederland (Amsterdam). Na 3,5 jaar studeert hij voor de tweede keer af, dit maal voor beleids-en bestuurskunde.

Mathijs voert zijn afstudeeropdracht (gericht op de objectivering van de beoordeling van aanbiedingen bij Europese aanbestedingen) uit bij Ingenieursburea Advin. In 2005 gaat hij vervolgens aan de slag bij Tebodin (toen nog dochteronderneming van de BAM) als adviseur op het gebied van inkoop en aanbesteden bij investeringsprojecten voor met name de industrie. Samen met collega’s voert hij (Europese) aanbestedingen uit en houdt hij bezig met contract management.

Na drie jaar rijst de vraag of deze baan wel het juiste perspectief biedt en voldoende uitdaging biedt voor de komende jaren. Via via komt Mathijs in gesprek met Kirkman Company. Dit is een organisatieadviesbureau dat zich in 2008 vooral richtte op de vraag wat organisaties zelf moeten doen, beter kunnen uitbesteden of in samenwerkingsverbanden kunnen organiseren. Een wat kleiner bedrijf (45 medewerkers) met veel ruimte voor eigen ondernemerschap zijn voor Mathijs de argumenten om een zijstap te maken en te kiezen voor een baan als consultant.

In de eerste periode bij Kirkman start Mathijs samen met een paar collega’s een practice die zich richt op Asset Management (beheer, onderhoud en exploitatie van o.a. gebouwen, infrastructuur en industriele locaties. Hiermee betreedt Mathijs met opdrachtgevers als Schiphol, Rijksgebouwendienst en Havenbedrijf Rotterdam toch weer het domein van de civiele techniek en loopt hij zowaar oude bekenden van de HTS tegen het lijf.
“Bij Kirkman Company is ondertussen veel veranderd. In de afgelopen jaren is veel aandacht gegaan naar het bestaansrecht en de werkelijke toegevoegde waarde voor onze klanten en stakeholders. Hier is op basis van de Golden Circle van Simon Sinek de missie ‘co-creating social enterprises’ vandaan gekomen.” Dit betekent voor Mathijs en zijn collega’s dat zij samen met organisaties werken aan een wereld waarin bedrijven sociale waarde creëren.” Dit betekent overigens dat er wel winst gemaakt moet worden! Dit is nodig om te investeren in nieuwe ontwikkelingen, maar is dus geen doel op zich”, laat Mathijs weten.

Eind 2010 is Mathijs gevraagd om naast zijn rol als practiceleader aan te schuiven in het Dagelijks Bestuur van Kirkman Company. Vandaag de dag heeft Mathijs een afwisselende baan waarin hij samen met collega’s projecten uitvoert en verwerft, maar ook bouwt aan de toekomst van Kirkman Company door meer en meer afstand te nemen van de traditionele consultancy en samen met organisaties te ondernemen en initiatieven en projecten te starten. Hierbij staat een van de aantrekkelijke kanten van de civiele techniek, je creëert iets voor de maatschappij en voor lange duur opnieuw centraal, nu alleen vanuit een heel ander perspectief.

Blijven of doorgaan?
Nadat Steven zijn studie heeft afgerond, is er weer een nieuw keuzemoment; blijven werken in Graft-De Rijp of toch een andere baan. Steven besluit bij de gemeente Graft-De Rijp te blijven en zich verder te ontwikkelen als projectleider voor verschillende omvangrijke maatschappelijke projecten binnen Graft-De Rijp: programma Vitaal Graft-De Rijp. Steven start als junior projectleider en later is hij verantwoordelijk voor enkele projecten, waaronder de ontwikkeling van een woongebied passend bij het karakter van De Rijp en een brede school voor drie basisscholen.

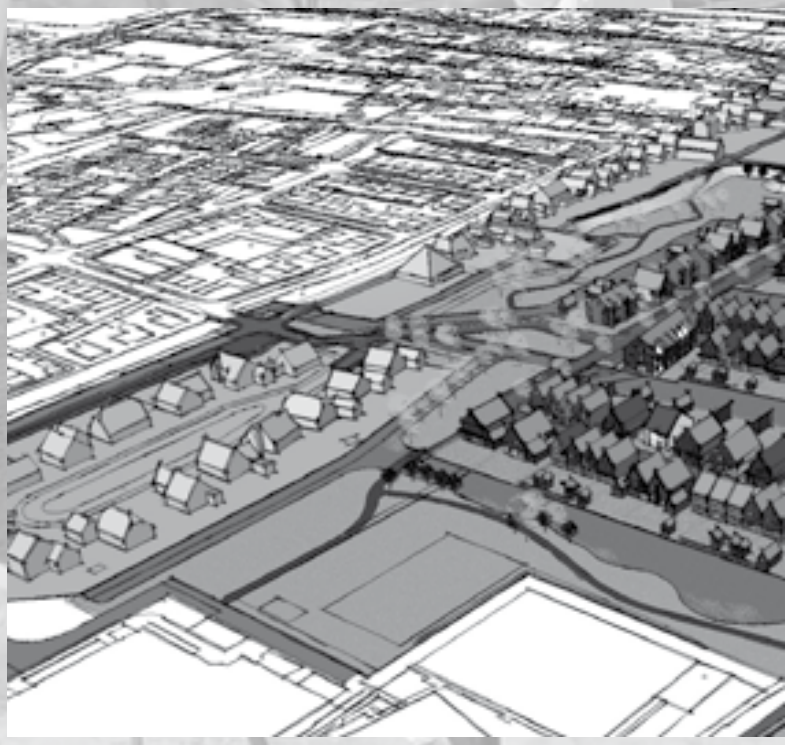

Naast deze projecten blijft Steven actief voor de grotere projecten binnen de afdeling Ruimte om toch niet geheel zonder techniek verder te gaan. Zo heeft hij binnen het beschermd dorpsgezicht van De Rijp een nieuwe kademuur gerealiseerd langs alle monumentale panden. De uitdaging was hierbij om op weinig ruimte, met een gevoelige bodem, met kwetsbare gebouwen en een zeer betrokken omgeving een nieuwe kade te realiseren. Hierbij werd overigens door klasgenoot Laurens Kalwij (Witteveen+Bos) de technische uitwerking gedaan. De raakvlakken met de techniek blijven toch wel heel erg interessant ondanks dat Steven meer afstand heeft genomen van echt inhoud van de techniek.

Op dit moment staat de gemeente Graft-De Rijp met zijn bijna 6500 inwoners voor een fusie met de gemeente Alkmaar. De organisatie van de gemeente Graft-De Rijp zal opgaan in die van Alkmaar (of andersom), maar dit betekent weer een keuze voor de toekomst met allicht minder all-round taken.. Steven is benieuwd wat dat weer gaat brengen.

Zelfde basis, eigen richting

Twee broers met dezelfde basis, maar jaren na het afstuderen totaal verschillende banen. Dit laat maar weer eens zien dat civiele techniek een brede basis is en dat je vele kanten op kan.

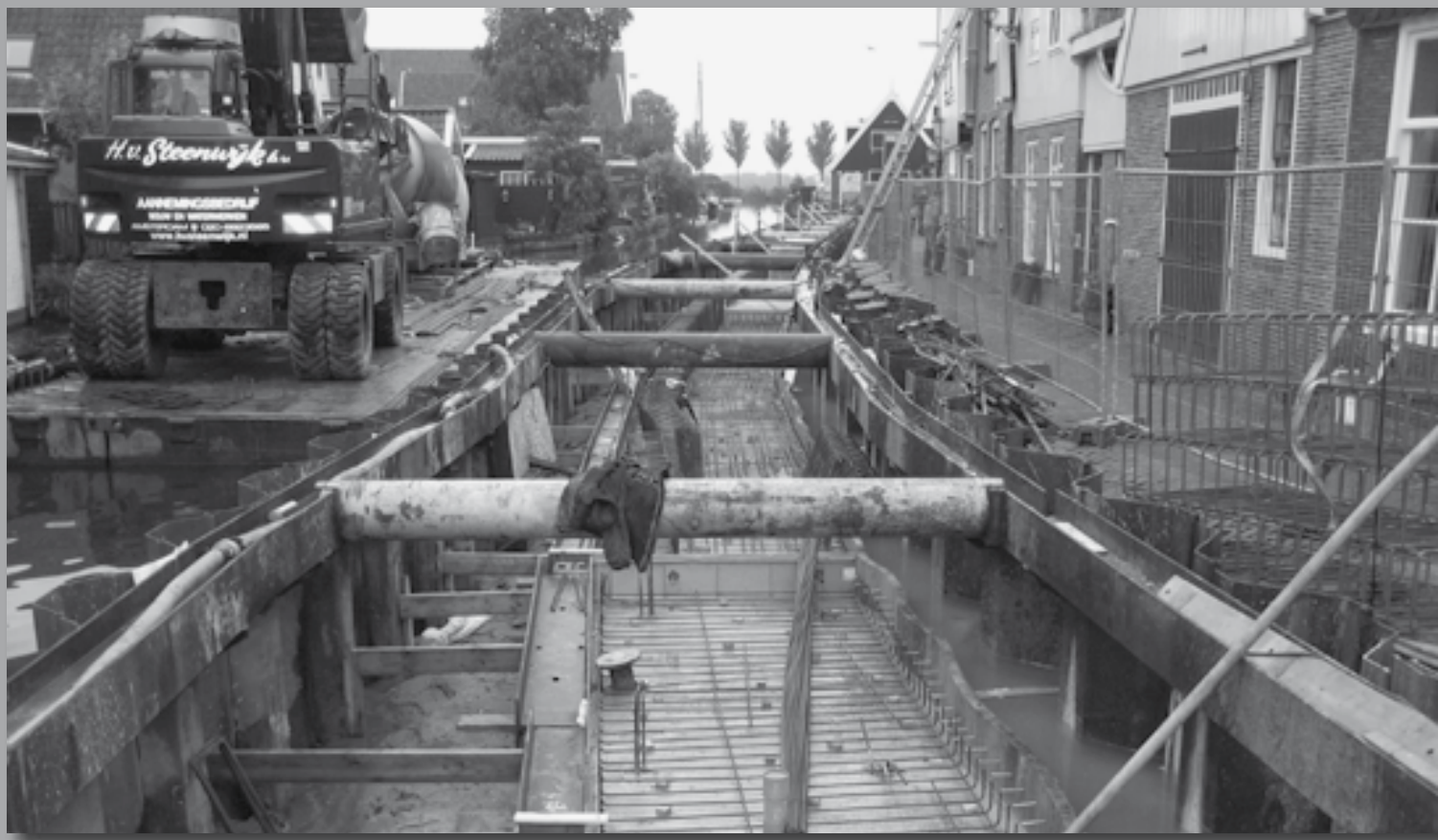

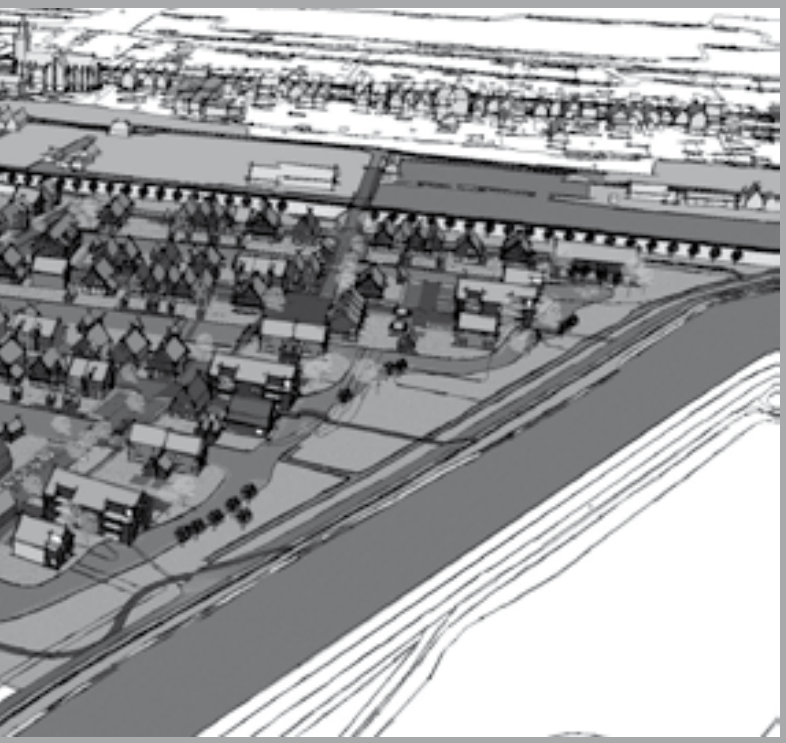

"Ondanks dat veel oud-studiegenoten zijn uitgewaaierd over veel verschillende sectoren, blijf je elkaar vaak onverwachts weer tegenkomen. We hebben nog regelmatig contact met enkele klasgenoten van de HTS Alkmaar, voor de gezelligheid en soms om kennis en ervaring uit te wisselen. Hetzij via de STOHAuitjes, of via andere afspraken. We kijken allebei terug op een leuke en inspirerende tijd die ons een basis heeft gegeven waar je vele kanten mee op kan."

Mathijs & Steven zijn per e-mail te bereiken voor meer informatie: kopersteven@gmail.com en mathijskoper@hotmail.com.

http://nl.linkedin.com/in/mathijskoper
http://nl.linkedin.com/in/stevenkoper

INHolland Academy

Interview door Melle Ketting

Beste Damienne en Remco stel jezelf eens voor:
Ik ben Damienne Leijen, 39 jaar en accountmanager van de Technische opleiding van Inholland Academy (IA).
Ik ben Remco Wint, 26 jaar en heb in 2007 de opleiding Civiele Techniek afgerond. Nu ben ik werkzaam als Medewerker Ontwikkeling en Nieuwe Werken op de afdeling Openbare Ruimte van de gemeente Medemblik.

Wat is dat die Inholland Academy?
IA ontwikkelt en organiseert kwalitatief hoogwaardig en praktijkgericht onderwijs voor werkende professionals in het verlengde van de hbo-opleidingen van Inholland. Door deze intensieve samenwerking kan INHolland Academy beschikken over tien leslocaties en een keur aan ervaren docenten en externe praktijkdeskundigen.

Damienne welke werkzaamheden doe je bij IA?
Sinds 2001 ben ik met veel plezier werkzaam bij Inholland Alkmaar en sinds een jaar accountmanager van de door Stichting post-hbo gecertificeerde opleiding Manager in Bouw en Infra. Deze opleiding is in het bijzonder geschikt voor professionals die een Hbo-diploma hebben in het vakgebied Bouw en/of Civiele techniek en daarnaast beschikken over drie jaar relevante werkervaring en de ambitie hebben om leiding te geven aan projecten.

Hoe ziet die opleiding eruit?
De opleiding is opgesplitst in vier apart te volgen modules van zes bijeenkomsten. De modules zijn Projectmanagement, Juridisch Management, Financieel Management en Procesmanagement en worden verzorgd door ervaren mensen uit het werkveld. Binnen deze modules worden vaardigheden bijgebracht waarover elke projectmanager zou moeten beschikken. Naast de overdracht van theorie is er veel ruimte voor kennisuitwisseling met andere cursisten.

Wat levert een en ander de cursist op?
Elke module wordt afgesloten met een eindopdracht waarbij de theoretische onderwerpen worden vertaald naar de praktijksituatie van cursisten. Op die manier wordt de geleerde theorie in de praktijk gebracht en kunnen cursisten zich verdiepen in zaken waar ze meer ervaring mee op willen doen. Elke module wordt afgesloten met een certificaat en na succesvolle afronding van alle modules ontvangt de cursist het Stichting Post Hoger Beroepsonderwijs Nederland-diploma Manager in Bouw en Infra. Cursisten worden opgenomen in het register van deze Stichting en werkgevers kunnen dit register raadplegen.

Remco wat heb jij gedaan sinds je de Civiele Techniek-opleiding hebt afgerond?
Na mijn opleiding Civiele Techniek ben ik aan het werk gegaan bij de gemeente Medemblik. Toen nog een fusiegemeente uit de voormalige gemeentes Medemblik, Wognum en Noorder-Koggenland. Sinds 1 januari 2011 is ook die gemeente gefuseerd. Deze keer een fusie tussen de gemeentes Medemblik, Wervershoof en Andijk. Door deze fusies is de grootte van de gemeente in de afgelopen 5 jaar aanzienlijk toegenomen. Dit geldt automatisch ook voor de grootte en variëteit aan verschillende GWW-projecten. Mijn werkzaamheden omvatten het van A tot Z begeleiden van verschillende projecten binnen de gemeente Medemblik. Daarnaast ben ik vorig jaar begonnen met de opleiding Manager in Bouw en Infra bij Inholland Academy.

Waarom ben je aan de opleiding begonnen?
Ik ben aan deze opleiding begonnen om meer kennis te vergaren over projectmanagement en –organisatie. Ik heb de modules Projectmanagement en Financieelmanagement inmiddels afgerond. De kennis die hier is opgedaan is perfect toe te passen in mijn dagelijkse werkzaamheden. Ik heb het tot nu toe als erg prettig ervaren dat de lessen in kleine groepen plaats vinden. Hierdoor ontstaat veel interactie tussen de docent en de verschillende studenten.

‘Je leert op een andere wijze over je projecten na te denken’

Kun je aangeven wat deze verdiepingsslag oplevert voor jou en je werkgever?
Mij levert het met name een verrijking van kennis op het gebied van projectmanagement op. Ik merk nu al, halverwege de opleiding, dat ik een stuk beter overzicht heb over mijn verschillende projecten.

Veel dingen zijn uiteraard voor de hand liggend of zitten wel ergens in het achterhoofd. De opleiding is ook voor een deel een stukje bewustwording. Je leert op een andere wijze over je projecten nadenken dan dat je gewend bent. Ook de gemeente Medemblik heeft er baat bij dat ik deze opleiding volg.

Inmiddels meng ik mij in verschillende werkgroepen waarin we het projectmatig werken binnen de organisatie aan het invoeren zijn. Een stukje professionalisering van de organisatie. Daarnaast worden de eindopdrachten van de verschillende modules gespiegeld aan een van de eigen projecten. Hierdoor geeft dit tijdens de opleiding al direct meerwaarde voor de werkgever. De studiebelasting valt ook goed te combineren met een vaste baan.

Tot slot: waar kunnen geïnteresseerden meer informatie over deze opleiding vinden?
Alle informatie betreffende de opleiding is te vinden op de website www.inhollandacademy.nl. Daarnaast kunnen geïnteresseerden mij mobiel contacten op 06-11449709, of per e-mail damienne.leijen@inholland.nl of via mijn Linkedin-pagina, dan kunnen we een afspraak inplannen om de mogelijkheden door te nemen.

Alvast tot ziens!

COMMUNICATIE

STOHA-bulletin op het verkeerde adres ontvangen?
Log in op de STOHA-website en beheer je eigen gegevens.

Je inlognaam of wachtwoord kwijt?
Neem contact op met je jaarcommissaris met een CC-tje naar de redactie. De gegevens van de jaarcommissarissen staan op www.stoha.nl

Tip de redactie
Weet jij als lezer van het STOHA Bulletin een leuk, interessant en of nieuw item wat in de volgende editie niet mag ontbreken? Tip dan de redactie met je ideeën. Zelf een artikel aanleveren kan natuurlijk ook.

Wist je dat?
Het bulletin mede mogelijk wordt gemaakt door de Hogeschool INHolland. De Hogeschool betaald de drukkosten van het bulletin.

Website
Op de STOHA Website is het als donateur mogelijk om artikelen te plaatsen en nieuws bekend te maken.

De webredactie is te bereiken via webredactie@stoha.nl

Contact de redactie
Voor vragen en/of reacties ten aanzien van het STOHA Bulletin neem dan gerust contact op met de redactie.

De redactie is te bereiken via redactie@stoha.nl<

Lijst met Jaarcommissarissen

1975	Theo Lammerts	
1976	Ben Hoedjes	
1977	Peter de Vries	STOHA Web
1978	Peter Donckerwolcke	
1979	Jan Jorna	STOHA Plus
1980	Kees-Jan Groot	Open dagen
1981	Roel Korf	Open dagen
1982	Piet Warnaar	Penningmeester
1983	Rob Niele	STOHA Plus
1984	Wim Engel	
1985	Middel-Kuyper	
1986	Ron Oudeman	Afstudeerprijs
1987	Marten Kingma	
1988	Fred Doodeman	Kas
1989	André Hoogcarspel	
1990	Richard Leijen	
1991	Rian Duinmeijer	STOHA Plus
1992	Mark Brattinga	
1993	Annemieke Smit-Edelman	
1994	Eduard Dijker	
1995	Germaine de Baar-Greefkes	Bestuurslid
1996	Bert-Jan de Bruin	
1997	Sandra van Vuuren-Smit	
1998	Sander Eversdijk	
1999	Piet Jonges	Afstudeerprijs
2000	Hans van Twisk	
2001	Melle Ketting	Voorzitter, Afstudeerprijs
2002	Erik Vastenburg	STOHA Bulletin
2003	Esther Dekker - de Kleijn	STOHA Bulletin
2004	Stefan Bakker	Secretaris
2005	Freek Poldervaart	Bestuurslid
2006	Goaitske de Vries	STOHA Bulletin
2007	Mike Koeckhoven	STOHA Web
2008	Mike Klaver	
2009	Martijn Groot	
2010	Arjan Klepper	
2011	Martijn Groot	

Zoek je contact met jouw jaarcommissaris? Kijk dan op www.stoha.nl voor de contactgegevens van je jaarcommissaris en oud-studiegenoten.

STOHA Bulletin
Het STOHA Bulletin is een halfjaarlijks gratis informatieblad voor alle afgestudeerden aan de Hogeschool INHolland te Alkmaar (voorheen respectievelijk HTS-Alkmaar, Hogeschool Alkmaar), studierichting Built and Environment, specialisatie Civiele Techniek. Behalve het geven van algemene informatie wil het STOHA Bulletin het medium zijn om in onderling contact met elkaar te blijven op zowel het persoonlijk als zakelijk vlak en om op de hoogte te blijven van de ontwikkelingen op Hogeschool INHolland. Het drukken van het bulletin wordt mede mogelijk gemaakt door Hogeschool INHolland. Vanuit INHolland worden de taken vervuld door Bert Kuipers en Onno Witvliet.

STOHA
Postbus 9309, 1800 GH Alkmaar
www.stoha.nl
Donaties op gironummer: 3103616 t.n.v. STOHA

Hoofdsponsor
Engenius te Hoofdorp

Sponsoren
Dura Vermeer te ZuidOostBeemster, Grontmij te Alkmaar, Chr. Hoogendorp en Zonen te Lijnden, KWS te Heerhugowaard, Markus BV te Amsterdam, K. Dekker te Krabbendam, BKS te Schagen, GP Groot en de Vries & van de Wiel te Schagen.

Redactie
Esther Dekker-de Kleijn, Erik Vastenburg en Goaitske de Vries. Grafische vormgeving: Goaitske de Vries. E-mail: redactie@stoha.nl

Kopij
Kopij vanuit elk afstudeerjaar is altijd van harte welkom. Dit kan gemakkelijk verwerkt worden indien digitaal (MS Word) aangeleverd per e-mail. Voor vragen over te schrijven artikelen kunt u altijd contact opnemen met een van de redactieleden. De redactie is vrij om aanpassingen aan te brengen.

Adverteren
Het tweemaal per jaar verschijnen van dit gratis bulletin (in binnen- en buitenland) is mede mogelijk door het adverteren van branche-eigen bedrijven. Voor plaatsing van een advertentie kunt u contact opnemen met de redactie.
Oplage: 1050 stuks

Grontmij
Leading in sustainable urban development and real estate

Grontmij werkt samen met overheden, ontwikkelaars en corporaties om de leefbaarheid en de bereikbaarheid van steden te verbeteren. We geven advies, ontwikkelen gebiedsconcepten, vertalen stedenbouwkundige ideeën naar realiseerbare ontwerpen en realiseren plannen. Daarbij hebben we aandacht voor duurzame oplossingen en maatschappelijke ontwikkelingen.

Grontmij | Robijnstraat 11 | 1812 RB Alkmaar | **T** +31 72 547 57 57 | **F** +31 72 547 57 50 | info@grontmij.nl | www.grontmij.nl

Grontmij

planning connecting
respecting
the future